

TJEN FOLKET

mai/jun 1987

TRÅ TIL LEDER: I VALGET!

Over hele landet deltar partimedlemmer i kampen for barnehager. Mange steder har vi gått i spissen for å danne barnehageaksjoner. 150 000 barn står i kø for å få plass. Titusenvis av foreldre er fortvila over situasjonen. Mange er villige til å gjøre nesten hva som helst for at unga deres skal få barnehageplass.

Denne kampen trenger en forlenga arm inn i kommunestyret. Det trengs noen som reiser forslaga om utbygging som dekker behovene. Det trengs en RVer som konkret stiller de andre partiene til veggs. Og RVeren trengs for at det skal bli satt søkelys på kommuneøkonomien opp i mot bankbygg og folks behov. En RVer i kommunestyret vil styrke kampen, og vil gi folk mere lærdommer om de andre partiene og hele samfunnet. Sånn kan vi ta for oss sak for sak.

Det trengs revolusjonære i kommunestyret og fylkesting.

Revolusjonære kommunestyre- og fylkestingsrepresentanter er viktige for å drive fram dagskampene nå, og er av helt avgjørende betydning for å avsløre maktforholda. De betyr mye for å gjøre den revolusjonære bevegelsen kjent og for å vinne tillit.

Det står ei anna linje opp mot dette i partiet. Mange mener RVs arbeid er uviktig og "mindreverdig". En del steder har det vært motvilje mot å stille lister eller i alle fall mot å slåss for representant fordi partimedlemmene mener det vil svekke det revolusjonære arbeidet å få en i kommunestyret. Vi er få folk mange steder, og arbeidskapasitet er et reelt problem. Likevel er dette etter vår mening først og fremst uttrykk for ei gal politisk linje.

Framgang eller tilbakegang?

Framgang i stemmetall i forhold til Stortingsvalget i 1985 får vi helt sikkert. Men det er langt fram til det gode stemmetallet i 1983.

Det er mulig å vinne mange nye RV-mandater ved valget nå, men vi kan også miste mange. Vår innsats i ukene fram til valget er helt avgjørende.

Lokalvalg er noe helt annet enn stortingsvalg for alle småpartier. Mulighetene for å få representanter betyr mye for folks stemmegiving. Vi tar opp viktige lokale saker og har toppkandidater som mange har tillit til. Og ikke minst: mange vil ha noen i kommunestyre og fylkesting som de veit tør å si i fra, som er opprørere, som graver fram snusk og fanteri, som støtter barnehageaksjoner og miljøaksjoner. Mange som ikke støtter så mye av det RV står for politisk i de store linjene, stemmer RV ved lokalvalg.

Mye kan gjøres med enkle midler.

Valgkampen er kort og intensiv - fem uker fra begynnelsen av august. Sjølsagt må mye være gjort før det - vinkling på lokale saker, propaganda-materiell osv. Men sjølve valgkampen er kort.

Vi må synes på gata. Dewt bildet vi skaper av oss sjøl betyr mye. Står vi og ber om unskyldning fordi vi er på gata med en liten stand, skaper vi ett bilde. Er standen større og vi lager en presentasjon av kandidater, muligheter for å stille spørsmål (lån taleforsterkeranlegg på kulturkontoret i kommunen) o.l., skaper vi et annet. Det betyr også mye for oss sjøl. God stemning er nærmest en forutsetning for å få til det som vi til sjuende og sist henter inn stemmene på: den personlige stemmevervinga.

Det er de fleste stedene et begrensa antall folk vi slåss om. Vi kan nå mange av dem direkte ved å snakke med venner, kjente, naboer o.l. Dørbesøk er bra der en får det til.

Hva med deg?

I tidligere valgkamper er det en stor del av partiet som ikke har drivi valgkamp. Hvordan er det med deg? På hvilken måte mener du at du kan være med på å gjøre dette til et godt RV-valg?

SKAU

1.
MAI

Mange steder har det vært stor uenighet om hvilken taktikk partiet skulle ha i forbindelse med årets 1. mai. Det er lenge siden sist vi hadde noen skikkelig diskusjon om 1. mai-taktikken vår. Denne artikkelen er ment som en oppfordring til debatt, ikke som en "autorisert 1. mai-oppsummering". Vi håper flere vil kaste seg inn i diskusjonen.

Uenighetene innad om 1. mai-taktikken er også en gjenspeiling av at det skjer ting i virkelighetens verden, som politikken og taktikken vår må gi svar på. Når partikamerater dels gir forskjellige svar, så har ikke det bare sammenheng med "reine" linjespørsmål. Det skyldes også at partikameratene har sin forankring i, og har sine erfaringer fra, ulike miljøer og folkelige bevegelser. Siden en av partiets viktigste oppgaver nettopp er å forene ulike folkelige bevegelser til kamp for et felles mål, så er det bra at disse bevegelsene har sine "representanter" innad i

partiet. Det gir oss større mulighet til å diskutere oss fram til en politikk og taktikk som tar hensyn til mange sider ved virkeligheten, ikke bare en. I et slikt perspektiv er årets 1. mai-uenigheter ikke noen dårlig ting, ihvertfall ikke hvis vi bruker dem som utgangspunkt for en skikkelig politisk diskusjon.

Utgangspunktet: "FFF-taktikk".

Da den revolusjonære bevegelsen begynte å ta opp kampen med den sosialdemokratiske ledelsen om gata 1. mai, brukte vi de fleste steder "FFF-taktikken": Et sett hovedparoler som både hadde klar brodd mot DNA -LO-ledelsen, og som tok opp i seg kravene til de viktigste folkelige bevegelsene i tida. Toget ble organisert i **seksjoner**, og prinsippet om reservasjonsrett mot evt. hovedparoler en var uenig i, ble fulgt. Lokale grupper og aksjoner ble invitert til å gå med sine egne krav og slagord.

Dette var en taktikk som delvis var situasjonsbestemt: Den bygde mye på på det politiske bildet og erfaringene fra EEC-kampen. I de fleste samorg.er hadde dessuten DNA bukta og begge endene, og det var små muligheter for oss til å få igjennom våre politiske paroler der.

Men "FFF-taktikken" hadde også ei viktig **strategisk** side: Den var ledd i arbeidet med å bygge opp den revolusjonære enhetsfronten, med å forene ulike grupper av folket som borgerskapet, DNA/LO-ledelsen inkludert, gjør sitt ytterste for å splitte, den bygde allianser mellom arbeidere og studenter, kvinner og menn, folk i Norge og folk som kjempet i andre deler av verden osv. osv. Og det var ikke tilfeldig at det ikke bare var **parolene** det var kamp om før 1. mai: Også organisasjonsprinsippene for FFF-toga ble utskjelt og forsøkt latterliggjort av folk som sokna til DNA og SV. SV-ere argumenterte f.eks. med at 1. mai var **fagbevegelsens** dag, og derfor måtte en gå i samorg-toga, uansett hvor elendige parolene var. Studenter og kvinneaktivister var knapt verdige til å "besudle" fagbevegelsens og arbeiderklassens dag gjennom å vise seg på gata 1. mai. Og det latterligste av alt var de lokale aksjonene med sine lokale paroler, "Blåsbort Vel".

Denne typen motargumenter mot FFF var ei linje som uttrykte fagbevegelsens aller dårligste tradisjoner: en faglig sneverhet og et innskrenka perspektiv som tjener DNA/LO-ledelsens splittelsesmakeri som hånd i hanske. Den tjener til å legge lokk på kampen, grave grøfter mellom folk som burde stå sammen, og den skaper splittelse i stedet for allianser.

Å svekke DNA-LO-ledelsens

hegemoni i fagbevegelsen.

Å bryte ned DNA/LO-ledelsens hegemoni over fagbevegelsen har alltid vært et viktig, langsiktig mål med vår politikk og taktikk. Etterhvert som vår innflytelse i fagbevegelsen økte, fikk samorg.ene større betydning som arena for denne kampen, også i forbindelse med 1. mai. En del steder har vi vunnet samorg. for ei bra 1. mai-linje. Andre steder har vi oppnådd å samle en forholdsvis stor opposisjon mot DNAs partitog.

Det finnes en **virkelig** bevegelse til venstre blant fagorganiserte som har sin politiske tilhørighet til DNA. Hvor omfattende, og hvor djup denne bevegelsen er, kan sikkert diskuteres. Uansett må det være en svært viktig oppgave å forsøke å fange opp denne bevegelsen, blant annet i forbindelse med 1. mai.

Flere steder ble det gjort

forsøk på å utvikle en 1. mai-taktikk som spesielt skulle tjene til å fange opp en bevegelse til venstre i dette sjiktet. Erfaringene med dette er viktig å oppsummere. Foreløpig har vi dessverre fått inn for lite materiale til å kunne lage noen uttømmende oppsummering. Men det er interessant å merke seg at DNA-organet "Aktuelt Perspektiv" skrev i forargete ordelag om enhetsinitiativer som florerte i

forbindelse med 1. mai. Dette er et signal om at de har oppfattet en viss bevegelse vekk fra de rene DNA-valgkamptoga 1. mai. Mange samorg.tog ser ut til å ha lagt seg på en annen profil enn den sentrale DNA-oppskriften. Det er ikke noe DNA-ledelsen setter spesielt pris på.

Her skal jeg bare nevne noen eksempler på taktiske problemer i forbindelse med å trekke deler av fagbevegelsen vekk fra DNA/LO-ledelsens hegemoni 1. mai. Kamerater fra de stedene jeg nevner oppfordres til å skrive innlegg dersom de mener det jeg sier er riv, ruskende gærent.

Ett problem kan formuleres slik: "Hvem fanger hvem?" Sosialdemokratiet har alltid vært flinke til å nøytralisere opposisjon til venstre for seg, absorbere den og dermed ta brodden av den. I en del samorg.er har de f.eks. hatt taktikken med å godta nesten hva som helst av paroler, men sørge for at taleren er en solid representant for DNA/LO-ledelsen og dens politiske linje. Utad blir da mye av inntrykket at "fagbevegelsen står samlet bak DNA 1. mai". Årets samorg.tog i Stavanger er etter mitt syn et eksempel på at opposisjonen ble nøytralisert gjennom denne taktikken. Toget hadde mange bra paroler, men var satt opp med Tor Halvorsen som hovedtaler. Dette burde ikke kameratene i Stavanger godtatt. De skulle stilt seg i spissen for et klassekamptog i byen.

I Trondheim dukka det opp et enhetsinitiativ kort tid før 1. mai. Initiativet var tatt av faglige folk (i hovedsak uavhengige) som ville ha ett tog. Forslaget innebar en slags "legering" mellom de ulike politiske strømningene i

fagbevegelsen. Ved siden av å inneholde noen paroleforslag, inneholdt det også forslag om partiseksjoner og om talere med ulike syn. Sjøl om forslaget

antakelig sprang ut av et ekte ønske om å gjøre samorg-togets grunnlag mer radikalt, ville effekten etter mitt syn blitt en slags fredelig sameksistens mellom ulike retninger. Initiativet førte ikke til at det ble ett tog i Trondheim.

Et annet problem dreier seg om forholdet mellom fagbevegelsen og andre viktige, folkelige bevegelser. Den viktigste politiske uenigheten i forbindelse med 1. mai -taktikken i Oslo i år handlet nettopp om dette. De kameratene som la opp årets 1. mai-taktikk i Oslo, ønsket å lage et opplegg som nettopp kunne gripe djupere inn i det sjiktet av fagbevegelsen i byen der DNA har hatt innflytelse enn vi har klart tidligere. Utgangspunktet var mindretallsforslaget i Samorg, pluss at det skulle være et reint fagforeningsinitiativ. Andre enn fagforeninger kunne slutte seg til, og danne seksjoner, men det var de tilsluttende fagforeninger og deres representanter som skulle hovedparolene og togets profil forøvrig.

Denne taktikken førte til flere **tilslutninger** fra fagforeninger enn tidligere, men ikke til flere folk enn tidligere. Klassekamptog i Oslo hadde en

viss tilbakegang (det kan ha mange årsaker). Det at det skulle være et reint fagforeningsinitiativ, fikk imidlertid den følgen at andre grupper og bevegelser følte seg endel tilsidesatt. Dette ble særlig skjerpa av at hovedgrunnlaget for toget ikke var bra nok i utgangspunktet. Det hadde for dårlig kvinneprofil, det manglet støtte til motstandskampen i Afghanistan, det hadde en hovedparole som boligaktivistene var svært misfornøyde med, og det manglet hovedparole på det området som viste seg å bli den største bevegelsen i ukene før 1. mai, nemlig anti-rasisme. Mange i kvinnebevegelsen, den anti-imperialistiske bevegelsen osv. følte det dermed som om de ble invitert til å delta i et tog som ikke var **deres**. Våre kamerater i komiteen forsøkte å få inn en anti-rasistisk hovedparole like før 1. mai, men de blei nedstemt med

formelle argumenter.

Faglig sneverhet var en feil ved årets 1. mai-opplegg i Oslo. Samorg. er en viktig arena for kampen om 1. mai, og vi må sjølsagt slåss for å rive en størst mulig del av fagbevegelsen vekk fra DNA/LO-ledelsens hegemoni, også 1. mai. I den forbindelsen bør en ikke være redd for å slakte noen hellige, taktiske kyr (en burde i det hele tatt ikke ha så mange hellige kyr i taktikken). Men fagbevegelsen må ikke isolere seg fra de andre virkelige bevegelsene i samfunnet. Det fører ikke til store 1. mai-tog, og er dessuten strategisk feil. Vi må jobbe for allianser mellom fagbevegelsen, kvinnebevegelsen, miljøbevegelsen, den anti-imperialistiske bevegelsen osv. Å være for slike allianser må være en del av den linja vi slåss for i fagbevegelsen, og i samorg. foran 1. mai.

Kjersti Er

VERVE - ÅRET

I dette nr. av TF legges det fram endel materiale rundt verveåret:

* Vedtaka fra vervekonferansen i vår blir presentert.

Endel av disse blir utdypa gjennom innlegg her. Bl.a. **partikulturdiskusjonen**; hva slags rolle spiller den for utviklinga av partiet sin verveevne? Innledninga som Liv F

holdt på konferansen om dette, følger som **bilag** i dette TFet, og et forslag til opplegg for avdelingsdiskusjon rundt dette - foravdelinger som vil gjennomføre dette - er tatt med.

* Videre er det et par innlegg som går inn på hvordan **bøllekurser** skal innlemmes tettere i partiarbeidet og tjene vervinga.

* Det er også et innlegg fra en kamerat i vervesenteret, som går inn på det som bl.a. pkt 3 i vedtaket fra konferansen tar opp, knytta til hvordan vi skal kombinere frontjobbing og partibygging.

* Tilslutt er det "reklame" for vervemateriale som fins - og er i anmarsj. Med sterk oppfordring om å bruke dette i jobbinga som må foregå nå framover - **også under valgkampen** - med å tegne folk til sirkler som skal starte opp rett etter valget!

vervesenteret

VEDTAK/UTTALELSER FRA VERVEKONFERANSE MARS 1987

I. MÅLSETTINGER FOR "VERVEÅRET"

1. 10% netto økning 1.1.87 - 8.3.88.
Det må legges vekt på å minske den "naturlige" avgangen i partiet. Her vil bl.a. arbeidet med å forbedre partikulturen stå sentralt.
2. Opprettholde arbeiderandelen, legge spes. vekt på den kvinnelige delen av arbeiderklassen ut i fra partiets analyse og strategiske behov. Styrke kvinneandelen og ungdomsandelen.
3. Knytte sterkere bånd til omlandet vårt - som parti/kommunister. Avdelingene må skaffe seg en felles massebasis.
Eks: - styrke kontakten med KK-abonnentene.
- begynne å eksperimentere med sympatisørorganisering.
- markere oss klarere som kommunister overfor arbeidskamerater, omgangskrets og i frontssammenheng (de som skal gjøre dette).
- spre partilitteratur i forb. med aksjoner/arr.
4. Vinne tillit og få kontakter innafor de viktigste opposisjonsbevegelsene.
Konsekvenser for den politiske profilen og kontaktarbeidet.
5. Forbedre partikulturen.
 - Bort med undertrykkingsmekanismer, og utløse initiativ. Spes. slåss mot kvinne- og arbeiderdiskriminering.
 - Gi nye medlemmer makt og skoloring.
 - Vende partiet mer utad. Sette nye legalt-illegalt modellen ut i livet. Mer vekt på organisering av felles praksis i grunnorganisasjoner.

II. Innledinga til Liv F. bearbeides og sendes ut i partiet via neste TF. Sender kopi til verveansv. i DSA snarest, slik at de kan bruke den direkte for å få dratt igang diskusjonen rundt disse tingene.

III. Det arrangeres distriktstise skoleringskurs for sirkelledere før sommeren. Minst så mange sirkelledere i distriktet som det er parti-avdelinger.

(Det ble oppfatta som at dette var det som verveansvarlig måtte sikre først og fremst av de verveforberedende tiltaka i den første tida nå - framfor å dra i gang nye sirkler utover våren fæks. - hvis det kom i motsetning til hverandre. Sentralen måtte prøve å hjelpe distrikt som fikk trøbbel, ved sjøl å stille opp eller "kanalisere" hjelp fra sterkere distrikt).

IV. Det satses på å lage et hefte/brosjyre som presenterer partiet til bruk for verving til sirklene. Vurdere lokale tilløpinger.

V. Avdelingenes rolle i jobbinga med sirklene tas opp på lederkonferanser.

VI. RU og NKS blir med i verveledelsen, også i distrikta de er organisert.

VII. OM BRUKEN AV BALLEKURSA

1. Ballekursera bør være hovedmetoden når det gjelder å verve kvinner.
2. DSene må sikre at det fins ballekursledere i distriktet.
3. Avd. må følge opp ballekursdeltakerne, med sikte på å rekruttere blant dem.

VIII. Hvor stor vekt skal det legges på sirkler og direkteverving i perioden fram til valget, tillempes lokalt av distrikta (utifra hvor langt de har kommet i forberedelsene til "verveinnsputten" og hensynet til øvrige partioppgaver i denne perioden).

IX. Debatten om partikulturen må reises i Klassekampen. Vervesenteret har ansvaret for at det skjer.

X. Valgresultatet til RV vil ha mye å si for entusiasmen i og rundt partiet, og dermed for mulighetene til å verve. For å få en vellykka vervekampanje er det viktig å klare å stille nok RV-lister til å bli representert i NRK. Det må også jobbes for flest mulig stemmer og representanter.

PARTIKULTUREN OG PARTIETS VERVE-EVNE

Et diskusjonsgrunnlag for frivillige lagsdiskusjoner

Partikulturen må diskuteres

Verveåret utfordrer oss til å jobbe på to nivåer samtidig: På den ene sida skal vi verve nye medlemmer til partiet. På den andre sida må vi jobbe for at partiet skal bli et sted der både nye og gamle medlemmer kan utvikle seg sjøl og andre. Det er et faktum at en god del medlemmer forsvinner ut av partiet uten at det dreier seg store politiske motsetninger, og at en del folk som "egentlig er enig med oss" velger å stå utenfor. Hvorfor? Endel av svaret finner vi i partikulturen. Derfor ønsker vi å stille

den under debatt. "Partikultur" er et nokså vidt begrep, og ulike folk kan legge ulike ting i det. Hensikten her er ikke først og fremst å komme fram til en "riktig" definisjon av uttrykket, men det brukes som et samlebegrep på noen bestemte saker som vi syns er viktige å trekke fram: Først og fremst **undertrykkingsmekanismer**/trekk som hemmer utnyttinga av ressursene til mange partimedlemmer - og som systematisk diskriminerer kvinner og arbeidere, og nye medlemmer. Dessuten **sekterske trekk**, som hemmer oss i å trekke nye folk nærmere, og inn i, partiet.

Vi vender også her søkelyset på feil og problemer, uten at dette betyr at vi mener partikulturen i vid forstand er dårlig (hadde den vært det, ville ikke partiet kunne oppnå hva det har gjort, og utdanna så mange folk i mange ulike ferdigheter !)

Vi vet at en god del enkeltmedlemmer og avdelinger allerede jobber med disse spørsmålene. Verveutvalget mener imidlertid det er viktig at hele partiet tar for seg partikulturen, og forsøker å rette opp trekk i partiets liv som gjør at medlemmene ikke føler at deres krefter, tanker og initiativer blir forløst. Derfor sendes dette diskusjonsutkastet ut, som bakgrunn for frivillige diskusjoner på DS- og laosnivå. Innledninga til Liv F

, som følger som bilag til dette nr. av TF, tar for seg herskertechnikker i partilivet, med utgangspunkt i kvinneundertrykkelsen. Men-som hun skriver- ved å konkretisere kvinneundertrykkelsen, gis det også god mulighet til å komme på sporet av arbeiderdiskrimineringa i partiet.

Hvordan vi fostrer nye medlemmer har også i høy grad med hvordan **partiskole-opplegget** er tilpassa disse, og hva slags hjelp og utfordringer de får den første tida. Trenger vi et eget **kandidat-skole-ringsopplegg**? -et opplegg som både inneholder teoretisk skoleing og praksis, hvor flere kandidatmedlemmer går gjennom dette sammen?

Sekterisme kan dreie seg både om "sær" stil som hemmer nye medlemmer fra å komme skikkelig "inn" i avdelinga, og om lite felles praksis retta mot avdelinga sitt massegrunnlag. Hvordan kurerer vi slike trekk?

Neppe bare med å diskutere for oss

sjøl. Erfaringer viser at vi må ta inn nye folk for å kunne forandre stilen vesentlig. Å fjerne sekterisme er derfor først og fremst et spørsmål om å la en større del av partiarbeidet dreie seg om å **jobbe med folk utafor partiet**

Forslag til diskusjon med utgangspunkt i innledninga til Liv

Andre partimedlemmer vil kanskje ha andre erfaringer fra sine politiske liv enn eksemplene som innledninga tar for seg. Det viktigste nå er at diskusjonen om partikulturen -og tiltakene for å forbedre den- gjøres mest mulig konkret ut fra situasjonen i hvert enkelt lag. Og, at dette knyttes direkte til hvordan lagstyre og DS-arbeid skal forandres- slik at vi kan få vekk undertrykkende trekk ved partikulturen. Det hjelper lite å ha kloke diskusjoner om herskertechnikker og partikultur, dersom folk fortsatt føler seg tråkka på, ikke blir hørt, blir sabotert, nye medlemmer blir sittende tause osv.

Innledninga kan enten brukes som forberedelsesmateriale alle medlemmer leser, eller omarbeides til en muntlig innledning. Uansett bør innledninga ta konkret for seg situasjonen på hvert enkelt sted, i hvert enkelt lag. Følgende stikkord kan kanskje gi noen assosiasjoner: -Hva vet dere om grunnene til utmeldelser i din partiavdeling? Var det politiske motsigelser eller andre grunner?

-Finnes det herskertechnikker i avdelinga? Evt. hvilke? Hvem rammes av dem? Hva kan gjøres for å få de vekk?

-Hva vil det si å ha makt i partiet? I din avdeling?

-Hvordan skal (nye og gamle) medlemmer få makt i partiet?

Verveutvalget.

OM BØLLEKURSENE S P L A S S I A K P (m - l) s V E R V E Å R

På Vervekonferansen i mars 1987 ble følgende vedtak fattet om hvordan bøllekursene skal brukes i Verveåret:

1. Bøllekursene bør være hovedmetoden når det gjelder å verve kvinner.
2. Dsene må sikre at det finnes bøllekursledere i distriktet.
3. Avdelingene må følge opp bøllekursdeltakerne med sikte på å rekruttere blant dem.

Dette innlegget presiserer hva disse vedtakene innebærer, og det følger også opp noen utfordringer som reises i Ma P: s innlegg om bøllekursbevegelsen i Sør-Trøndelag og kursenes plass i AKP-arbeidet. Med bøllekurs-stoffet som presenteres i dette nummer av TF er selvsagt ikke alt sagt. Kommende kurslederkurs for nye bøllekursledere vil ta for seg forholdet mellom AKP og bøllekursene. I dette innlegget presenterer vi noen retningslinjer Verveutvalget mener bør følges framover, og som Dsene har et spesielt ansvar for å tilrettelegge.

HVA BETYR DET AT BØLLEKURS BØR VÆRE EN HOVEDMETODE NÅR DET GJELDER Å VERVE KVINNER?

Det er AKP som har tatt initiativet til og utviklet bøllekurset. Kursets politikk og arbeidsmetoder tar utgangspunkt i AKPs (kvinne)politikk. Følgende spissformulering er dekkende: Bøllekursene er AKPs gave til kvinner som vil kaste seg frampå. Dette betyr imidlertid ikke at det finnes et automatisk forhold mellom antall kursdeltakere og nyinnmeldtepartimedlemmer. For her er erfaringene mildt sagt varierte. Noen deltakere har der og da på kurset bestemt at de vil melde seg inn. Mange har blitt nysgjerrige på hva AKP står for, og kommer til å snuse videre i kortere eller lengre tid. Atter andre kommer aldri til å slutte seg til den revolusjonære bevegelsen. Men poenget er at bøllekursene er et utmerket utgangspunkt for å komme i kontakt med mange nye kvinner/miljøer, og at det finnes et stort potensiale blant dem som er interessert i å delta på slike kurs. For selv om vi eksternt sier at bøllekursene er "AKPs gave til kvinner", ønsker jo vi å bruke disse kursene til å trekke kvinner nærmere den revolu-

sjonære bevegelsen. Vi vil ha dem med!

I verveåret bør slike kurs være en hovedmetode for å verve kvinner. Det betyr:

1. Bøllekursenes plass i partiarbeidet må oppgraderes kraftig. Dette betyr et klart brudd med tidligere praksis, for bøllekursbevegelsen har i hovedsak vært drevet av endel kvinnelige ildsjeler i partiet - og som ofte har hatt mengder av andre oppgaver ved siden av den flotte jobben de har gjort i bøllekursbevegelsen. Dersom bøllekurs skal være en hovedmetode for verving av kvinner, betyr dette at langt flere partimedlemmer enn de som jobber direkte med å holde kurs, må delta i arbeidet. Dette innebærer f.eks. at andre partimedlemmer enn kurslederne må hjelpe til med den praktiske arrangementen av slike kurs, slik Ma n også nevner i sitt innlegg. Dsene må ha det overordnede ansvaret for at bøllekursene får den plassen i partiarbeidet som disse kursene bør ha.

2. Bøllekursene må drives på lagsnivå. Grunnorganisasjonene er nøkkelleddet i vervearbeid og bøllekursarbeid - det er på lagsnivået bøllekursbevegelsen må drives

dersom kursene skal få uttelling i nye medlemmer. Avdelingene kjenner til sine "omland", og det er også avdelingene som må ta seg av det neste punktet:

3. Bøllekursdeltakerne må følges opp. Så langt har oppfølgingen av kursdeltakerne vært for tilfeldig, og partiet har på ingen måte utnyttet potensialet som kursene bringer oss i kontakt med. Når en avdeling planlegger å holde kurs, må det avtales hvordan de enkelte deltakere kan følges opp. Alle bøllekursdeltakere kan f.eks. få tilbud om å delta på sirkel på en fastsatt dato, deltakerne må diskuteres med personlig etter at kurset er avsluttet osv. Vi mener det er fornuftig å plassere bøllekursene i en trinnvis rekrutteringsprosess: Bøllekursene kan sees på som et trinn 1 for å terke kvinner nærmere AKP, og en sirkel kan sees på som trinn 2. Det diskuteres nå bla. om kvinnesirkelene - som i allfall Oslo har en del erfaringer med - kan bli et slikt trinn 2, men også vanlige grunnsirkler kan sees på som det andre trinnet. En slik trinnvis prosess må imidlertid ikke hindre oss i å verve de deltakerne som er modne for å melde seg inn etter å ha gjennomført trinn 1 (noen har jo tenkt på det allerede...).

4. Flere kursledere må utdannes. I dag er antall kursledere for lite til å dekke etterspørselen. DSene må sikre at det finnes kursledere i distriktet. Selve kursopplegget finnes som en egen pakke, der alt kursmaterialet er inkludert. Opplæringen av egne kursledere har i hovedsak hittil skjedd gjennom egne kurslederkurs, som har vært en kombinasjon av vanlige bøllekurs og lederkurs. Det er AKPer som skal utdannes til kursledere. Vi sier dette kanskje selvsagte poenget, fordi det er eksempler på at enkel-

te distrikter tidligere - når deltakere til kurslederkursene er plukket ut - også har sendt ikke-medlemmer. DSene må altså systematisk diskutere og finne ut hvem i distriktet/avdelingene som bør bli kursledere og har lyst til å bli det. Kvinneansvarlig i distriktet bør selvsagt være en aktiv medspiller når dette bestemmes. Det beste er nok om det kan holdes distriktstvis kurslederkurs. Både DSer og avdelinger må dessuten planlegge slik at det blir mulig for enkeltmedlemmer å jobbe bøllekurs som hovedoppgave i tilknytning til egen partiavdeling. Bøllekurs er ingen venstrehåndsoppgave!

Hittil har organiseringen av kurslederkursene gått gjennom Studieforbundet Ny Verden, der Eirik T. kan kontaktes og hjelpe til med å finne kursledere til lederkurset. DSene bes om å ta kontakt med ham, dersom det ikke allerede finnes kursledere i distriktet som kan holde kurslederkurs.

5. Bestem målsetting for antall kurs/deltakere i Verveåret.

Hvert distrikt bør diskutere en målsetting for antall bøllekurs/deltakere, på samme måte som det bestemmes målsettinger f.eks. for grunnsirkler. Det bør også vedtas en målsetting for hvor mange kursledere som skal utdannes i løpet av Verveåret. Man tar i sitt innlegg dessuten opp hvem/hvilke miljøer vi skal prioritere å holde bøllekurs for. Også dette bør DSene diskutere og velge en linje for, i samarbeid med avdelingene.

BØLLEKURSENE'S POLITISKE INNRETNING.

Man tar i sitt innlegg opp det politiske innholdet i bøllekurset. Hovedinnledningen på bøllekurset vil bli oppdatert, og skal etter planen foreligge i løpet av tidlig høst

1987. Oppdateringa vil bl.a. bygge på Kjersti F. is kommende kvinnebok. Verveutvalget er enig med Mæ i at innholdet i kursene må være mest mulig likt, dvs. at den politiske linja må være felles. En oppdatert hovedinnledning vil være et viktig redskap for dette. Men i tillegg vil vi slå fast også følgende retningslinjer (dette vil selvsagt bli presentert og utdypet i kommende lederkurs):

1. Kursene skal arrangeres av AKP (m-l) i teknisk samarbeid med Studieforbundet Ny Verden. Dette er hovedregelen. Imidlertid er det en del kurs som "selges" til fagforeninger når de skal arrangere lederkurs for kvinnelige tillitsvalgte eller medlemmer, og der det har vært noe varierende praksis hvor høyt/lavt i terrenget kurset og kurslederne skal ligge m.h.t. at bøllekurset er AKPs kurs. Det er viktig å gi deltakerne på slike kurs klar beskjed om hva slags kurs de kommer til. Dersom kurset selges til en fagforening som et kurs i Studieforbundets regi (for det kan være en betingelse for en fagforening som vil være såkalt partipolitisk nøytral), bør kurslederne i presentasjonen den første kurskvelden som et minimum fortelle at det er AKP som har utviklet kurset. Kurslederne må dessuten sjøl stå fram som AKP-ere (jfr. neste punkt). Poenget her er ikke å drive partimisbruk av typen Arbeiderpartiets, men å slutte med vår egen sjølkriminalisering.

2. Kurslederne må stå fram som AKPer. Det har hendt på noen kurs at deltakerne er blitt overrasket over at de treffer lys levende m-l-ere. Dersom bøllekursene skal være en hovedmetode i verving av kvinner, må en minimumsbetingelse være at kurslederne sjøl står fram som AKPer. Det er altså ikke et spørsmål som den enkelte kursleder

kan sjonglere med, heller ikke på kurs som selges til fagforeninger. Hvis en kursleder syns det er van-skelig å stå fram som m-l-er, må hun få sjanse til å diskutere dette før kurset holdes, slik at innven-dinger kan ryddes av veien. Dette har også konsekvenser for DSenes planlegging: Hemmelige AKP-medlemmer egner seg ikke som ledere for denne typen kurs, nettopp fordi de ikke kan stå fram.

3. "Verveappell" skal inn på kurset. Kursene er lagt opp slik at alle deltakerne får sine individu-elle oppgaver/utfordringer de skal løse. Oppgavene/utfordringene tar utgangspunkt i deltakernes egne erfaringer. På mange av kursene vil det delta kvinner som allerede er med i partiet. Vi foreslår at AKPeren/en av AKPerne får oppgaven å fortelle om "Hvorfor bør kvinner melde seg inn i AKP?" Dette bør fortrinnsvis skje på alle kurs, slik at en spontan "verveappell" blir fast ingrediens på alle bøllekurs. Det kan gi de andre deltakerne mange tanker og diskusjonslyst.

Ma : foreslår dessuten i sitt innlegg at hovedinnledninga som holdes på bøllekursene kan sendes ut til frivillig lagsdiskusjon. Vi kan være enig i hennes gode begrunnelser for dette. Men likevel har vi begrenset tro på slike allmenne oppfordringer. Vi foreslår i stedet at de partimedlemmer som driver slike kurs kan velge om de i sine avdelinger vil diskutere kursenes politiske innhold. Dersom en kursleder ønsker en slik diskusjon, bør laget si hjertelig takk til det. En slik diskusjon kan dessuten også rettes inn mot lokale forhold som avdelinga jobber spesielt med, og vil nettopp kunne få de gode resultater som M peker på.

For Verveutvalget, Liv F
mai 87

NOEN TANKER OM AKP OG BØLLEBEVEGELSEN

OPPSUMMERING AV BØLLEKURSBEVEGELSEN I SØR-TRØNDELAG

Her i distriktet startet bøllekursbevegelsen etter at jeg og ei anna jentefikk bevilget penger fra DS til å delta på det første kurset som ble holdt på Dokka i mars 1984. Betingelsen for å få penger til å dra, var at vi satte i gang kurs her etterpå.

I og med at dette ikke var noen prioritert oppgave, men en "innimellom alt det andre" oppgave, ble det ikke satt i gang kurs før høsten 85. Like etter fikk vi forespørsel fra Tr.heim Lærelag om et 2-dagers kurs for kvinnelige til-litsvalgte, noe som ble en stor suksess. Aberet var at den ene kurslederen fant ut at hun ikke hadde lyst til å være kursleder. Vi måtte finne flere kursledere. Vi var tre som ble med på kursleder-kurs i jan/feb 86. Ei "falt av lasset", og vi sto igjen med to kursledere, og vi trakk med ei jente til som var interessert. Sammen med ei jente i AKPs studie-utvalg dannet vi ei kjerne som skulle drive kursene.

Vi diskuterte prioritering, og ble enige om å prioritere ml-jenter og KFere. Dette ble ingen suksess, og vi måtte avlyse to kurs. Derimot fikk vi en henvendelse fra LAGIT, og vi hadde et 2 dagers kurs for dem (en mann var også med...).

Etter denne våren var vi litt deppa, men vi var fast bestemt på å ikke gi opp ml-jentene, og i september klarte vi å få med 8 AKP-, RU- og NKS-jenter på kurs. Spesielt ble RU-jentene tent, og slik startet Bøllekursbevegelsen i RU her i byen. En del RU-jenter deltok på et kurslederkurs sentralt, og sammen med ei av kurslederne våre arrang-

erte de et kurs for ca.30 jenter i videregående skole.

Ved årsskiftet sto vi med forespørsler fra flere organisasjoner og mange enkeltjenter. Og vi hadde 3 kursledere, hvorav ei hadde lyst til å trappe ned, og vi andre to var også opptatt en del helger utenom kursene.

Vi måtte ha flere kursledere!

Etter iherdig mobilisering hadde vi et kurslederkurs i jan.87. 9 jenter fra AKP/NKS deltok, og 7 sa seg villig til å lede minimum et kurs i år. (Nord-Tr.lag og Nordland ble også tilbudt plasser, men ingen møtte).

Vi har nå 10 kursledere, og disse følges opp gjennom faste møter.

Vi har søkt om støtte til dette som vi kaller "Studiering om kvinner og sjøltillit", så det blir forhåpentligvis penger av det og.

Til nå (våren 87) har vi holdt 9 kurs med tils. 127 deltakere.

Vi vil fortsatt prioritere å jobbe for å få flere kursledere. Metode: Få AKP/NKS-jenter til å melde seg på kurs. Det er mulig at vi satser på nytt kurslederkurs til høsten, og at vi da prioriterer NKS, for å få igang bøllebevegelsen der.

OM Å DRIVE KURS.

Vi som har drevet disse kursene har fått mye positivt igjen for det. For meg har det vært den mest OK politiske oppgava jeg har hatt på mange år. Men jeg påstår: Dette er fortsatt ikke en prioritert oppgave fra AKPs side. Fortsatt er det en "innimellom alt det andre" oppgave. Når det gjelder det prak-

tiske (mat, leie av TV/Video, brev til kursdeltakere osv.), har dette til nå vært ordnet av hu jenta i studieutvalget. Vi har leid/lånt firskjellig videoutstyr fra gang til gang. Kanske slitsomt når du ikke er noen video-ekspert. Dette blir nå løst ved at AKP/SNV i Trondheim kjøper inn eget utstyr. HURRA!! Det er uholdbart at hu fra studieutvalget skal være "teknisk", og lage mat på alle de kursene der vi må ordne med dette selv.

På kurslederkurset ga vi oppgaven til ei avdeling sopm klarte å mobilisere EN mann EN dag! Vi stiller nå krav til mennene i partiet om at de støtter bøllekursbevegelsen og jentene i partiet som gjør en kjempeinnsats for AKP ved å lede disse kursene, ved at de stiller opp som "teknisk", det er en viktig jobb for at kursene skal bli vellykket, og for at kurslederne skal få konsentrere seg om å lede kurset.

Ellers ser det nå ut til å bli noe enklere ved at AKP skal bruke "VERVE-midler" fra SK. Det kan settes av noe tid på dagtid til å gjøre noe avden praktiske jobbinga. Dette pga at kursene er viktige i forhold til verving av kvinner til partiet (mer om dette senere).

Jeg mener også at det at det praktiske går greit er viktig for å holde på kurslederne våre - som er travle yrkeskvinner, mødre og opptatt med andre politiske oppgaver ved siden av å lede kurs.

OM ORGANISERING AV KURS/OPPFØLGING/VERVING

Bøllekursene er den beste metoden vi i dag har for å nå ut til mange forskjellige kvinner med vår politikk.

Dette betyr at vi treffer et nytt potensiale i forhold til VERVING. Av RU har jeg lært følgende: Det er lagene hos dem som er ansvarlig for å drive kursene. Lagene diskuterer

innledningene/opplegget for kurset, og oppfølging av kursdeltakerne: Tilby jentesirkel, organisere jentene i jentefronten/jentegrupper på skolene. RU her ville sette Verving til RU som hovedmål for kursene de dreiv (20% av deltakerne inn i RU). Dette er jeg uenig i. Men jeg mener at verving må ses på som en særegen oppgave i forb. med kursene. Jeg mener hovedmålet med kursene er at jenter/kvinner slutter opp om vår linje i kvinnekampen, at vi stiller oss i spissen for kvinne/jenteopprøret, og at vi bidrar til å spre opprøret. Verving er i forhold til dette en særegen oppgave etter kursene. RU havnet også på denne linja.

Slik bøllekursene drives av oss i dag, faller verveperspektivet bort. Det er umulig for 1-2 kursledere å følge opp dem som går på kurs. Vi kan dele ut materiale om AKP, men oppfølging kan ikke være kurslederens eneansvar.

Derfor mener jeg at RUmodellen med at lagene/avdelingene skal ha ansvar for kursene er riktig som hovedlinje i organiseringa av bøllekursbevegelsen.

Dette har vi prøvd ut, og flere avd. er interessert.

Eks: Vi hadde kurs i februar for jenter på sosialskolen (FR). Det var AKP i sosialsektoren og NKS på skolen som tilbød jentene kurs, i samarbeid med SNV. Ei AKP-avdeling hadde ansvar for kurset. Mennene ordna det praktiske, og det styrka samarbeidet mellom AKP og NKS i forhold til en konkret oppgave. Oppfølginga blir lettere. Både AKP og NKS i denne sektoren har få kursledere.

Eks: Vi har fått forespørsel fra ei jentegruppe på Sykepleieskolen om å ha kurs. Vi gir oppgaven til AKP på sykehuset, og NKS.

Vi har kursledere som jobber på sykehuset.

Eks: Vi ønsker å ha kurs for ansatte på sykehuset. AKP der får ansvaret.

Eks: Jenter på flere industriarbeidsplasser ønsker kurs. AKP i industrien får ansvaret. Vi har kursledere der.

Eks: Lærerlaget ønsker flere kurs. AKP-lærere får ansvaret, vi har kursledere.

En del kurs passer nødvendigvis ikke inn i vårt org.mønster, og det er ikke sikkert avd. klarer å løse kurslederspm. alene, men siden vi har en "sentral" for kursene, er ikke dette noe problem.

Jeg mener dette må bli vår hovedlinje for org. av Bøllebevegelsen. **Bøllekursene må bli AKPs ansvar** og må inn i avdelingenes planer. Dermed blir kursene retta mer direkte inn på avdelingenes omland. Avdelingene må legge planer for oppfølging av kursdeltakerne. Bøllekurslederne våre er mest tent på å ha kurs for jenter i sitt eget nærmiljø. Det betyr også at vi får en utmerket anledning til å markere mange flotte AKP-jenter for kursdeltakere som i utgangspunktet kan være skeptisk til oss.

På sykehuset mener jeg f.eks. det vil være bra å ha felleskurs for forskjellige yrkesgrupper, ikke bare satse på egne kurs for NSF. Kurslederne våre er enig om en foreløpig prioritering av kurs:

- 1) AKP-jenter (rekruttere kursledere)
- 2) NKS (spre bøllebev. til høyskoler/universitetene)
- 3) RV/KF
- 4) Avdelingenes omland: Arbklassen, helse-sosial-lærer-førskolelærer
- 5) Enkeltkvinner som er interessert
- 6) Org. som ikke er i vårt "omland"

Dette betyr altså at vi prioriterer ned organisasjoner som vi kan tjene penger på. Fagforeninger i vårt omland prioriteres.

HOVEDINNLEDN./DEN POLITISKE LINJA

Jeg har fått opplyst at det jobbes med å forbedre/oppdatere hovedinnledninga. Det er bra. På kurslederkurset vårt ble det diskusjon om hovedinnledninga. Alle var enig om at den kan gjøres bedre. (Starten for programmatisk, hva skal vektlegges, den må tilpasses de enkelte kursene).

Jeg mener følgende:

Hovedinnledninga er den som får fram AKPs kvinnepolitikk på en del områder. Hva som skal vektlegges er derfor et politisk spørsmål. Jeg mener innholdet i den må være mest mulig likt i alle kursene. Derfor er spørsmålet om hva den tar opp et spørsmål om **politisk linje**, og ikke et spørsmål om hva den enkelte kursleder til enhver tid mener bør tas opp.

Våre kursledere ble tent på å få være med å diskutere innholdet i hovedinnledninga. Skal vi legge vekt på å oppfordre kvinner til å bli sjefer i offentlig sektor (jfr. valg av oppgaver på kursene)? Kvinnene i kvinneyrkene, KIMs rolle. Kvinnefrigjøring under kapitalismen/begrensinger. Sosialismen/kommunismen.

Jeg mener dette er viktige spørsmål, og at AKP som parti må engasjere seg mer i arbeidet med å utforme hovedinnledninga. Den kan f.eks. sendes ut som frivillig lagsdiskusjon. Jeg tror det vil bli godt mottatt, og at det ville mobilisere flere til å delta i bøllebevegelsen. Mennene ville også ha godt av det.

Ma

FRONTARBEID OG PARTIBYGGING

Med forskjellige utgangspunkt er det igang diskusjoner om forholdet mellom det å jobbe ifronter og det å drive partibygging. Jeg vil komme med et "innkast" med utgangspunkt i vervearbeidet:

Vi har alltid hatt programfesta at **både** enhetsfronten og partiet er nødvendig for at det skal bli en sosialistisk revolusjon i Norge. Går vi gjennom partihistoria vår, vil vi imidlertid finne at vi har vektlagt de to målsettingene med ulik tynde i forskjellige perioder. I dette innlegget skal jeg ikke gå inn på noen "historisk revy", men konsentrere meg om tendenser i dag og oppgavene vi står overfor **nå**.

-Partiplanen vår nå setter søkelyset på å **høyne partiprofilen/Styrke partibygginga**. Det kommer konkret til uttrykk gjennom de 2 hovedmåla for perioden Styrke prop/agit. til partiet gjennom å få opp KK-opplaget til 9000

Øke medlemstallet med 20 %

Det slår også gjennom i den justeringa av legalt-illegalt forholdet som vi nå har gått inn for (men som det står igjenn mye på å sette ut i livet). At vi skal utnytte tida vi nå er i til å "markedsføre" partiet, stå fram med politikken vår og få flere kadre som vinner tillit og innflytelse som erklærte AKPere.

Når vi skal gjøre en "vri" er det oftest fare for overslag. Har vi eksempler på det nå ? På parti-sjåvinisme og "venstre"-kjør i frontsammenheng? Etter det jeg kan se er det lite av slikt. Det største problemet er fortsatt at vi ikke har konkretisert godt nok partibygginga, tatt i bruk egne, særskilte tiltak for dette.

Analysa, som vinner oppslutning, om at vi må målrette arbeidet vårt mot voksende opposisjonsbevegeløser, for å styrke både dem og oss - denne analysa er også et bra utgangspunkt for at vi skal klare å stå på "begge beina"; Vi trenger mye "brei-front"-jobbing !, og **på samme tid** trenger vi mer partibygging!

Som sagt, mener jeg vi har kommet kortest i å utvikle konkrete metoder og tiltak for hvordan partibygginga skal foregå (bortsett fra satsinga på KK -som det viktigste "basisredskapet"). "Verve-året" må utvikle endel slike - som :

-Partikamerater som står fram **åpent** i viktige fronter og i media/det "politiske landskapet".

I valgkampen nå må vi få fram at **AKP** er drivkrafta i RV.

-Egne tiltak for å jobbe med de framskredne innafor frontene. Som å lage diskusjonsopplegg for å utvikle dem til kommunister. Sette dette opp som **egen** oppgave for avdelingene.

Dette vil kreve at avdelingene etterhvert må jobbe inn en stil med **jevnlige** diskusjoner av folk som de jobber med (a la det PTB i Belgia har begynt med de siste åra). Krever også at vi forsterker avdelinger -om nødvendig-som har så mye å gjøre med frontarbeid at det blir få krefter til partibygging innafor fronten.

(Allment vil det være en dårlig løsning å **gi opp** posisjoner vi har innafor frontene, sjøl om vi må vurdere konkret tilfeller hvor den **eneste** AKPeren på arbeidsplassen er "hengt opp" i tillitsverv.

Til slutt et aktuelt eksempel:

1) Valgkampen nå:

Hovedmålet for sjølve valgkampen er å få mest mulig stemmer og flest mulig representanter.

Men, valgkampen foregår i et "verveår", hvor hovedsaka er å øke medlemstallet i partiet.

Stemmeresultatet virker inn på **muligheten** for å trekke til oss folk. Men, det **avgjørende** for å få med folk er konkrete tiltak, direkte mynta på dette. Dvs: Også oppe i den hektiske valgkampinnspurten må vi ha klart for oss at like etter valget skal

vi dra igang sirkler og verve folk direkte inn i partiet.

Det krever at vi må peile ut 10-20 folk i omlandet til avdelinga, som vi spesielt går på og presenterer sirkelopplegget for el. diskuterer partimedlemskap med. Dette må skje **knyttet** til den politiske kampanja som valget er - ikke utsettes til etterpå.

Vi må også spre partilitteratur og materiale om sirkelene og bøllekurs på arrangementer og spesielle anledninger i valgkampen -bl.a. valgvakene.

Odd.

VERVEMATERIELL:

Når vi nå skal gå aktivt ut og verve folk til sirkler, diskutere med mange folk om å bli med i partiet, er det viktig at vi bruker hjelpemidlene som ulike typer vervemateriell er!

HVA FINS NÅ ?

* Den nye grunnsirkelen "Bli med i AKP".

* Prinsippprogrammet til partiet.

Bestilles fra Studietjenester A/S, eller fås i Tronsmo el. Oktoberbokhandler.

* Hefte for sirkelledere (som også bør brukes i lagsdiskusjoner om vervinga) "Hvordan drive studiesirkel"

Spredd til alle partiavdelinger via DS. Flere kan fås via partikontoret, vervesentret. Er gratis.

* Løpeseddel om Kvinnesirkelen.

Alle distrikt fikk den før 8.mars. Evt. nybestillinger via partikontoret.

* Bøllekursbrosjyre.

Vil bli sendt ut til alle distrikt. Kan bestilles via Ny Verden.

KOMMER I TIDA FRAMOVER:

* Løpeseddel som presenterer den nye grunnsirkelen.

* "AKP-plakat"

* "AKP-løpeseddel".

Muligens også et mindre hefte som presenterer partiet.

* Et hefte "Myter om AKP", som tar opp anti-kommunisme og myter om partiet som blir spredd aktivt av våre motstandere.

* Nytt Arbeidsprogram.

* Det jobbes også med en video om partiet.

ELLERS:

Utenom dette "reine" vervematerialet, er det ulike politiske hefter/bøkere som er viktig å spre til de vi diskuterer medlemskap og sirkeldeltakelse med:

Fra før har vi boka til Pål S "På den himmelske freds plass". Vi har kvinneboka "Vi eier morgendagen".

Når dette leses har den nye boka til Kjersti E . kommet på markedet. Hftet om "Klasseanalyse", som nettopp er kommet, er også godt egna til å trekke sympatisører med på diskusjoner som viser hva partiet er opptatt av.

Se ellers oversikten fra Studietjenester ,som står i dette Tfet.

EN STØRRE DISKUSJON

FRA SIDE 29

steder i partiet har det ,etter min mening, dukka opp feilaktig argumentasjon mot bransjelag. Men, dette har mye bunna i at vi ikke har kommet lengre i "innrettingsdiskusjonen"; hvordan et partilag egentlig skal jobbe. (Om Oslo skiller seg spesielt ut mht lagstrukturutvikling, kan jeg ikke på stående fot uttale meg sikkert om i denne runden).

2) Klasseutviklinga de siste 7 åra?
Den samla arbeiderandelen har vært

noenlunde konstant fram til jan-86 (rundt 40%). Men, industriarbeiderandelen har gått ned mer enn i samfunnet. Det siste året har vi ikke endelige tall for ennå. Det er andre forhold enn disse talla som også forteller oss om klasseinnrettinga til partiet. Eks. at det er forholdsvis flest småborgere som melder seg ut, sier også at det er ideologiske strømninger i partiet som oppløser solidariseringa med arbeiderklassen

Medlem av OU

KLASSEKAMPENS HØSTKAMPANJE

–Lørdag 22.august til lørdag 31.okt

1.MÅLSETTING: 2000 nye abonnenter !

Fjorårets flotte høstkampanje satte ny rekord- 2456 nye abonnenter –og brakte oss opp til ny opplagstopp. Årets vårkampanje fikk en sjelden treig start, men etter et skikkelig oppsving gikk den også i mål på ny "vår-rekord": 1515 abonnenter !

Dermed er vi inne i den positive utviklinga som skal gi oss opplag og økonomi til å stå imot nye statlige angrep. Under forutsetning av at vi følger opp den gode jobbinga og ikke slipper taket. Starten på vårkampanja var skummel i så måte ,og flere av de større byene kom seinere heller aldri helt med i kampanja.

Ut fra målsettinga for landsmøteperioden (9000 i opplag), og ut fra hva resultatene fra KK-året og årets vårkampanje sier oss om nivået på KK-arbeidet i partiet nå , har vi justert høstmålsettinga til 2000 nye abonnenter.

Sjøl om dette er i underkant av hva vi egentlig trenger opplagsmessig, så blir det 200 pr. uke –og er sånn sett tøft nok!

Sammenfallet i tid med valgkampen, og seinere sirkelkampanja, er et nytt moment i forhold til ifjor og vil sette særlige krav til planlegginga. Men, sammenfallet er langt fra bare en negativ kollisjon Tidligere erfaringer viser at markedet for Klassekampen øker under valgkamper, og heller ikke vervearbeid og studiesirkler skulle behøve å stå i motsetning til KK-jobbing. KK-salg

og abonnementsjobbing er et bra utgangspunkt for verving til sirklene- og en av målsettingene med sirklene er at deltakerne skal trekkes aktivt med i organisert KK-arbeid

2.AKTIVISTBOK

Vi har nå jobba med å samle og systematisere erfaringene fra arbeid med avisa de siste åra. Resultatet er blitt et hefte – ei bok særlig retta inn mot etablerte og kommende aktivister i KK-arbeidet. Hovedvekta blir her lagt på konkrete metoder i jobbinga , på den systematiske abonnementsvervinga og på KK-arbeidet som politisk oppgave.

Boka vil være ferdig før kampanjestart, og spres til hele partiet i august. Avdelingene bør ta for seg denne boka i løpet av september, for å se om de kan forbedre opplegget sitt for høstkampanja ved hjelp av denne.

3.KAMPANJETILBUDET

Som dere vel har sett i KK alt, vil det bli kjørt tilbud på avisa allerede fra rett etter pinse til ut kampanjeperioden (220 pr. kvartal). Med å starte tilbudsperioden allerede nå, skulle det også være muligheter for å minske den vanlige nedgangen i ab.nivået i sommerperioden.

for SKAU v/leder i KK-utvalget

DEBATT

Hele partiet med på parti

skolekurs!

Av Gunnar, medlem av studieutvalget.

Studielederkonferansen nå i vår oppsummerte erfaringene med partiskolen så langt. Noen viktige konklusjoner:

- partiskolen er igang i alle fylkene utenom 4. Av disse ser det ut til at 2 vil komme igang fra nå av.
- Vi har fått nesten entydig positive reaksjoner fra de som har gjennomført filosofi (IA) og politisk økonomi (IB).
- Noen fylker henger etter, og hopper over militærpolitikken nå i vår for å komme i rute.
- Det mest alvorlige problemet nå er at **for få deltar på kursene**. Under 50% av de som skulle deltatt i følge planen har vært med. Heller ikke fylles kursene opp av eldre medlemmer.
- Med den kapasiteten fylkene har nå vil det for de fleste bli vanskelig å gjennomføre kurs fra trinn I og II parallelt (slik planen forutsetter at vi skal over på snart)

Mye er bra, men i dette innlegget vil jeg se litt på problemene. For ordens skyld: Synspunktene her står for min egen regning!

Hvorfor er det vanskelig å få folk med på kurs?

Jeg tror det er mange årsaker:

For det første: Partiskolen er et av

de store strategiske løftene i partiet historie. Andre slike store løft har vært dagsavisa, proletariseringskampanja o.l. **Men aldri før i partiets historie har vi gjennomført et så stort løft med så lite diskusjon i partiet.** Partiskolen ble bare satt igang etter et vedtak i SK og en innsamling. Ingen kunne jo være imot et slikt flott tiltak!

Nå i ettertid er det lett å forstå at det måtte bli problemer. Partiskolen skulle jo nettopp få slutt på en langvarig tendens til å ta lett på studiene. Og det får man ikke slutt på uten en politisk **kamp**.

For det andre - noe som delvis henger sammen med det første - tror jeg vi har startet i feil ende. Jeg tror det er rett å si at parti av vår type bygges ovenfra. Skal du gjennomføre en snuoperasjon i hele partiet, må du starte med å snu ledelsen. Og diskusjoner om partiskolen er heller ikke nok. Skal vi få entusiasme for studier i hele partiet er det en nødvendig forutsetning at ledelsen på alle nivå sjøl er «studenter».

Men planen vår for partiskolen var å starte med de minst skolerte - de som trengte det mest. En prisverdig tanke, men jeg tror vi tok feil. Problemet nå er at de som skal mobilisere nye medlemmer til å delta på partiskolekurs omtrent ikke kjenner til partiskolen, og heller ikke sjøl studerer så mye.

I tillegg må vi ta med i betraktning

at «tiden» ikke er for studier. Det er en antiteoretisk «bølge» i hele samfunnet, som sjølsagt slår inn i våre rekker også.

Hva gjør vi nå?

Det er ikke for seint å rette på feilene vi har gjort. Vi har en gjeng med (fortsett) entusiastiske studieledere. Vi har bra studiebøker og ingenting tyder (foreløpig) på at vi ikke skal klare resten av utgivelsesplanen. Men noen tiltak må etter min mening gjøres raskt!

For det første må vi sette av plass på planen til en skikkelig diskusjon om partiskolen, og betydninga av den allsidige fostringa av medlemmene til kommunister. Det må diskuteres i SK, i DSa, og i laga. Og det må knyttes til en kamp for å endre på praksis der den til nå har vært dårlig.

For det andre må vi få DS-medlemmer, lagsstyrer og a»gamlea« medlemmer med på studiene i langt større grad enn før. Et minimumstiltak er at ganske mange av disse deltar på de

vanlige kursa til medlemsskolen. Det lar seg gjøre uten videre, det er god plass på de aller fleste kursa. Jeg tror at de aller fleste gamle medlemmer vil ha stort utbytte av kursa sjøl om de har studert temaene før.

DS burde kanskje sette av plass på planen til å gjennomføre noen av kursa på DS-møter. Partilag burde gjøre det samme. Resultatet tror jeg ville være mange entusiastiske forkjempere for partiskolen.

Enda bedre ville det være hvis vi kunne få igang litt mer avanserte «videregående» kurs for erfarne medlemmer. Men det vil ikke studieutvalget og studielederne aleine kunne makte å få til. En utfordring til SK og DSer!

For øvrig tror jeg at vi bør gå bort fra planen om å kjøre medlemsskolen som to parallelle trinn. Det vil kreve mye ekstra krefter satt inn på medlemsskolen for nye medlemmer i forhold til det vi bruker idag, krefter som jeg heller vil at vi setter inn på å styrke studieaktiviteten blant «gamle» medlemmer.

faglig konferanse

våren

1987.

Nedenfor følger et innlegg med utgangspunkt i en faglig konferanse, som nettopp er holdt. FU er i ferd med å oppsummere konferansen, og vil følge opp med materiale i neste TF. Innlegget her er skrevet av en kamerat i FU, og står for hans regning. Men, for at hele partiet skal få et innblikk i hva konferansen tok opp og diskuterte, ser vi det som viktig å trykke dette nå, sjøl om FU-oppsummeringa ikke blir ferdig tidnok til å komme med nå.

Red.

NOEN GLIMT FRA FAGLIG KONFERANSEN

Det har blitt avholdt en faglig konferanse for hele landet der 5 temaer var oppe til diskusjon: 1) Situasjons-rapporter fra de forskjellige fylkene. 2) Omstillingspolitikken og oppgaven framover. 3) Om forholdet mellom arbeiderkvinnene og kjerneproletariatet. 4) Om Klassekampen på arbeidsplassene. 5) Rekruttering.

Da konferansen bare varte i 2 dager, ble programmet veldig tett. Det ble ikke fatta noen vedta på konferansen, men denne artikkelen skal prøve å gi noen glimt fra begivenheten.

1) Situasjonsrapporter.

Felles for det meste av landet er at det meste som skjer på arbeidsplassene skjer uten at partiavdelingene er kobla inn. Vi har mange flinke medlemmer rundt omkring, men de jobber stort sett uten hjelp fra sine avdelinger.

Det har blitt rekruttert svært få nye medlemmer på arbeidsplassene.

Partiet blir avproletarisert.

Kvinneopprøret har ført til at det nå blir jobba bedre med offentlig sektor.

Det ble også tatt opp at arbeiderkvinnene jobber mye aleine, og tatt til orde for at partiet må lage nettverk som gir disse hjelp og støtte.

Det ble ellers nevnt som et viktig problem at vi jobber en og en på arbeidsplassene, og at vi ikke har noe sted å ta opp de daglige problemene på jobben.

Jamt over mangler distriktsstyrene grep om arbeidet vi driver på arbeidsplassene. Det "faglige arbeidet" er ofte delegert bort til et enkelt medlem i DS, eller så finnes det ingen ansvarlig overhodet.

En innledning mange syntes hadde mye for seg, inneholdt følgende 8 påstander:

1) Partiet har løsna på klasseinnrettinga. Klasseanalyse er i oppløsning.

- 2) Det er ønska velkommen til det intellektuelle småborgerskapet på bekostning av arbeiderklassen
 - 3) Det er ingen strategi for utbygging av partiet i arbeiderklassen.
 - 4) Arbeiderklassen har blitt et sektoransvar. Innrettinga på arbeiderklassen defineres som "faglig arbeid".
 - 5) Partiets masseagitasjon for innretting på arbeiderklassen mangler.
 - 6) De fleste er tillitsvalgte, men frontjobbre mer enn partibyggere.
 - 7) Kadre er mye aleine på sine jobber og jobber ikke utifra partiplaner tilpassa dem, og blir heller ikke fulgt opp av partiet.
 - 8) Arbeiderklassen er mest interessant når den slåss. Det jevne arbeidet er ikke interessant for partiet.
- 2) Omstilling.

I sin innledning trakk Tellef opp sine punkter om omstillinga av den internasjonale og hjemlige økonomien (se Røde Fane nr. - 8), og gikk videre inn på en analyse av utviklinga til Arbeiderpartiet. Han tok opp motsetningene mellom APs velgermasse/grunnplan og ledelsen. Han konkluderte med at AP nå tar farvel med arbeiderklassen,

og at motsigelsen mellom topp og bunn blir skjerpa for hvert nytt steg som blir tatt i omstillingspolitikken. Vi har nå en historisk sjanse til å gå inn og fylle det tomrommet som oppstår. Denne sjansen må vi gripe. Han stilte spørsmålet om vi evner dette, og besvarte det med nei. Tvert imot så finner ikke arbeidsfolk seg til rette i partiet, det er derfor nødvendig med et arbeideropprør i partiet, var Tellef H. ; konklusjon.

I den korte gruppediskusjonen etter innledningen var det veldig ulike reaksjoner på utspillet. Alle var enige om at noe må gjøres for å snu tendensen med avproletarisering, men det var ikke enighet om løsninga ligger i å proklamere et arbeideropprør.

3) Forholdet mellom arbeiderkvinnene og kjerneproletariatet.

I sin innledning la Siri J. fram "to spiss" teorien og om alliansen mellom arbeiderkvinnene og kjerneproletariatet (se Røde Fane nr.). Nytt i innledningen var bl.a. Siris påstand at det er like viktig å jobbe med kvinneorganisering som med fagforeningsarbeid. Her følger noen av utsagnene fra plenumsdiskusjonen:

* Det var innvendinger mot å snakke om to spisser - heller snakk om to viktige deler av arbeiderklassen.

* Det ble sagt at en viktig side ved styrken i kvinnekampen er fellestrekkene mellom kvinnene som tilhører kjerneproletariatet og resten av kvinnene i arbeiderklassen.

* Vanlige fagforeninger undertrykker kvinnene, det er derfor riktig å likestille arbeidet med kvinneorganisering og fagorganisering.

* På samme måte som kommunistisk bevissthet må tilføres arbeider-

klassen utafra, må også kvinnebevisstheten tilføres utafra.

* Det blei sagt at hvis ikke den mannlige delen av arbeiderklassen begynner å støtte kvinnene, så vil mannshatet styrke seg hos arbeiderkvinnene.

* Det ble også pekt på at uttrykket "kjerneproletariat" er et ord som AKP har laga og gitt innhold. Det ble aldri brukt av "klassikerne".

* Det ble vist til fine resultater og stor oppslutning om bøllekursa, og mange mente det var viktig å satse på dette framover.

* En innvending mot "to spiss" teorien var at den ikke tok stilling til vilken del av den kvinnelige arbeiderklassen som er viktigst. Dette innlegget tok til orde for at vi må satse på de store kvinnearbeidsplassene. Andre var uenig i at det er riktig å nå automatisk prioritere de store arbeidsplassene. Det som er viktig nå er å styrke kvinneorganiseringa/bevisstheten generelt, og dette kan gjøres "på tvers" og uavhengig av arbeiderplassenes størrelse.

4) Klassekampen på arbeidsplassene.

Dette punktet fikk en time.

Innledningen fra en representant fra KK tok utgangspunkt i diskusjonen som hadde vært til da. Han sa seg enig i at det er riktig å skille mellom den faglige kampen og den politiske kampen. KK er vårt viktigste redskap i den politiske kampen. Ca. 30 000 leser KK 302 dager i året.

De fleste var enige om at vi fortsatt jobber for dårlig med KK.

I diskusjonen kom det fram at det er vanskelig å selge på jobben. Kjøpere blir stempla som AKPer, og folk føler seg som misjonærer. Innlederen mente at en side ved det å være kommunist er at vi er "misjonærer" på den måten at vi har en

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
ideologi som vi vil overbevise andre om er riktig.

Ved å spre KK jamt og trutt vil vi styrke grunnlaget for rekruttering.

5) Verving.

Innledninga om verving var ved lagsleder for et bransjelag som nå rekrutterer. Noen stikkord:

- vi prøver å verve mange på en gang.
- vi vil gi de nye makt i laget.
- vi legger opp arbeidet på de nyes premisser.
- "gamle" medlemmer som ikke gjør noe og forsurer miljøet og fungerer som "propper" bes om å trekke seg.
- Vi bruker innledere utafra på avdelingsmøtene.
- Vi fører diskriminerende taleliste til fordel for de nye.

Noen utdrag fra gruppediskusjonene:

- Vi må legge vekt på å gi positiv kritikk og få fram det positive. Det er alt for mye negativ kritikk av folk.
- Vi har drevet med politikk, ikke jobba med folk.
- Vi må få bukt med den byråkratiske arbeidsstilen i partiet.
- Det er viktig å avsløre hersker-teknikkene som blir brukt.

Oppsummering.

Under oppsummeringa av konferansen ble det uttrykt behov for å ha konferanser av denne typen oftere. Det ble også reist mange ideer om hvordan konferansen skal følges opp. Her følger noen:

- undersøkelse blant arbeiderklassen og fagligkaderen i partiet om deres plass i partiet.
- obligatorisk avdelingsdiskusjon om avproletariseringa.
- nettverk rundt arbeiderkvinnene i partiet straks.
- Distriktsstyrene må nå diskutere det som har vært oppe på koferansen.
- Ny konferanse som fase 2 neste år
- Vi må bli flinkere til å skrive innlegg til Klassekampen; på den måten vil vi være med på å bestemme innrettinga på avisa.

Er du interessert i å vite mer om hva som skjedde på konferansen? Ta det opp med din lagsleder og be om den fra distriktet ditt som var til stede, kommer på lagsmøte og forteller.

Ulf

KOMMUNISTENE ER I MINDRETALL I AKP

Er kommunistene i mindretall i AKP? Jeg mener ja.

AKP har i mange år vært "de gode sakers parti", en **front** av de mest aktive og militante innafor fagbevegelse, kvinnebevegelse, anti-imperialistisk osv.

I dag er vi ikke bare "streikepartiet" og "sør-partiet", men også "kvinnepartiet". Det neste blir kanskje "miljøpartiet"?

Enormt mye nyttig og nødvendig (og uegennyttig) arbeid er lagt ned i disse bevegelsene. Men er det tilstrekkelig?

Alt dette positive arbeidet har dekket over en tendens til oppflissing av partiet. Hva binder oss sammen i dag? Bare salget av "de gode sakers avis"?

Denne atomiseringsprosessen, som skjer både regionalt og etter arbeidsområder, vil bare fortsette spontant hvis vi ikke griper inn. På sikt vil den true partiets eksistens fordi vår eksistensberettigelse er at vi er det eneste revolusjonære alternativet.

Jeg vil rope et varsko fordi jeg har hatt partiskolen som hovedoppgave i fylket vårt i den tida skolen har eksistert. Vi har gjennomført alle kursene etter rute. I fylket vårt vedtok vi at alle kursene skulle være obligatorisk for alle nye etter 1980. Seinere har vi diskutert mye at kursene er åpne for alle og er svært nyttige også for gamle rever. Likevel kommer det færre og færre på kurs. Partiskolen i fylket vårt er i ferd med å kveles av velvilje og manglende oppslutning. Den er blitt en ny sektor, en ny "god sak".

Distriktstyret i fylket vårt la på årsmøtet i fylkespartiet fram en analyse av fylkespartiet og kom til den konklusjonen at hovedmotsigelsen står "mellom på den ene sida p være de 'gode sakers parti' og på den andre sida å være et **kommunis-**

tisk parti som skal arbeide for å skape revolusjoner og kommunistisk bevissthet. Årsmøtet pekte på at det dreier seg om ikke noe enten/eller. Forholdet mellom de to sidene er dialektisk. Feilen hos oss de siste åra er at det er blitt lagt alt for liten vekt på bevisstgjøring. Det vil si studier, teoretisk arbeid og felles aksjoner".

Jeg har opp gjennom tida opplevd hvordan alt for mange dyktige og bra kamerater er blitt sugd opp av det etablerte samfunnet, særlig etter at de sjøl er blitt etablert med trygg jobb, hus og båt. Vi har undervurdert de utrolige kreftene som ligger i herskernes ideologiske herredømme, Ikke minst i vanene.

Og hvorfor skulle AKP overleve som kommunistisk parti? Studerer vi historia ser vi jo at nesten alle kommunistiske partier blir oppslukt av sosialdemokrati eller revisjonisme.

Vi har et våpen mot denne utviklinga: Skolering i marxismen og et levende intellektuelt miljø der alle medlemmene blir trekt med.

Vår hovedoppgave som kommunister i dag er å skape flere kommunister.

Vi trenger en intern vervekampanje også. Her spiller partiskolen en avgjørende rolle.

Overlever ikke partiskolen, overlever heller ikke partiet.

Ø A

OLJESEMINARET:

KOMMENTAR TIL ARTIKKEL I MARS-TF

I TF for mars/april 1987 står det en usignert artikkel som handler om fagorganiseringa i Nordsjøen. Under avsnittet "FRA INNLEDNINGENE" er det en del feil.

Innlederen hevda ikke at NOPEF er borgerskapets viktigste kontrollmekanisme, og at NOPEF ikke vil gi makten fra seg. Tvert imot sa jeg at den viktigste motsetninga går mellom OFS og NOPEF på den ene sida, og LO-ledelsen på den andre. Det er vel liten tvil om at LO-ledelsen og storforbunda som Jern & Metall, Bygning, osv. har motarbeida oljearbeidernes ønske om å samles i et forbund, og at dette er situasjonen fortsatt.

På s.28 står en avstemning referert: "Den første avstemninga gikk på hvor radikalt en skulle bygge opp Oljekartellet." Jeg regner med at dette er en skrivefeil. Men dessverre en alvorlig en. Det var

brei enighet om at vi ønsker å styrke NOPEF og OFS på bekostning av de andre organisasjonene i Oljekartellet, men uenigheten gikk på hvorvidt f.eks. en Jern & Metallklubb skulle først prøve å søke seg over til NOPEF, og hvis nei deretter OFS, eller om vi skulle la være å ta stilling til rekkefølgen.

Siden seminaret blei avholdt, har OFS hatt sin samlingskongress, og vi lei nederlag på spørsmålet om medlemmenes rett til å stemme over sine egne tariff-avtaler, men samtidig skjedde noen få positive ting; jeg ser derfor heller ingen grunn til å endre den linje vi har lagt oss på inntil videre. MEN etter tariffoppgjøret i 1988 vil nok spørsmålet om hvorvidt det er mulig å jobbe seg fram til et forbund bli avklart, tror jeg.

Innleder.

HVORFOR BLIR BRANSJE- OG ARBEIDSPLOSSLAGA NEDLAGT?

iden LM i 1980 har det vært en entydig trend vekk fra en organisering av partiet utifra arbeidsplass og over til stedslag. Dette er et brudd med tidligere linjer som har vært at det viktigste er å organisere klassekampen på arbeidsplassene. Jeg mener at den tidligere linja er den riktige og har opplevd de siste 7 åra som svært negativ for partiets innretning på arbeiderklasens kamp. RV-jobbinga, kvinnefornt-jobbinga, KK-jobbinga har blitt lagt opp på en slik måte at organiseringa av partiet basert på arbeidsplass, bransje har blitt svekka. Jeg mener at man kunne ha lagt opp jobbinga med dise oppgavene på en slik måte at den kunne ha blitt **styrka**.

Hvis partiledelsen er mot den tendensen som har vært i partiet de siste 7 åra, hvorfor har dere ikke reist en kamp mot den?

Hvis partiledelsen mener at det er

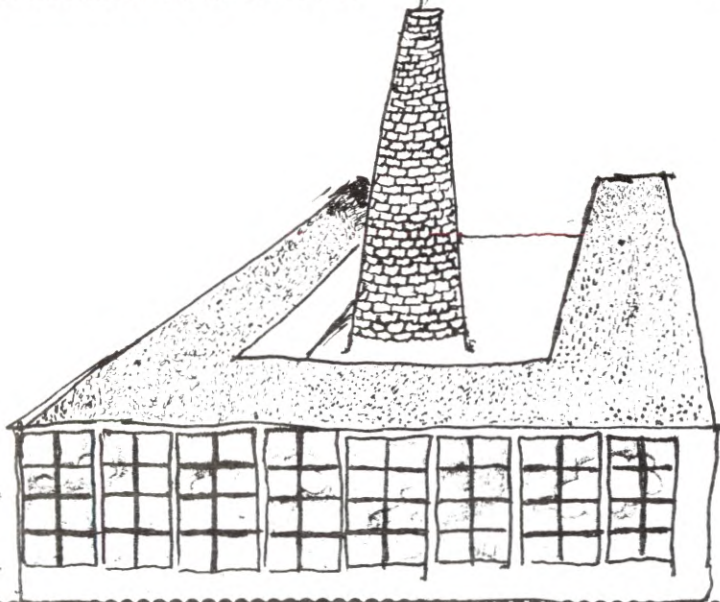
av strategisk betydning at partiet hovedsaklig er organisert utifra arbeidsplassen så spør jeg: Hva har dere tenkt å gjøre for å snu den nåværende nedbrytende tendensen i partiet?

Partiet har et veldig sterkt preg av småborgerskap, både når det gjelder røtter og nåværende sammensetning. Mange av arbeiderne i partiet er proletariserte, mange av partimedlemmene jobber i småborgerlige yrker.

Jeg spør: Åssen har klasseutviklinga vært i partiet de siste 7 åra sette under ett? Og så, hvis man deler opp perioden 80 til 84 og 84-87?

Har partiet styrka sine posisjoner i arbeiderklassen, har partiets klassesammensetning bedra seg? Hva gjør partiledelsen for å proletarisere partiet?

Kameratslig hilsen,
Ulf A

EN STØRRE DISKUSJON

Ulf tar opp ganske vidtrekkende spørsmål i dette innlegget. Det er allerede debatter igang som har med disse spørsmåla å gjøre ; -om innrettinga på arbeidet i ei partiavdeling, hva skal ei partiavd. drive med ? (Innlegget "Partibygging og frontarbeid" i dette TF følger opp dette). -om klasseinnrettinga til partiet, holder den mål? Referatet som Ulf sjøl har skrevet fra Faglig-konferansen nettopp tar opp dette, og innlegg vil følge i nest TF. Når det gjelder det "reint" organisatoriske, hvordan dette skal "slå ut" i avdelingsstrukturen til partiet, håper jeg å følge opp dette i neste nr. Foreløpig henviser jeg til det som står på side 14 i årsplanbilaget (til des-TF-86), som mitt syn. Jeg nøyer meg herfordi jeg ikke rekker mer i denne omgang- å gi noen korte svar på

endel av det Ulf spør direkte om av fakta:

1) Entydig overgang til geografisk organisering? Det har **ikke** vært en slik bevegelse de siste åra. Andelen arbeidsplassinnretta lag har vært omtrent konstant siden 1980. Men, det har vært en forskyving fra arbeidsplasslag over til bransjelag/samle-faglig-lag. Dessuten har det sjølsagt vært en nedgang i det totale antallet lag, av alle kategorier, pga medlemsnedgangen.

Linja har alltid vært at bransje-/samlelag er en "mellomstasjon", på vei opp til arbeidsplasslag. I en situasjon hvor utviklinga har gått gærn vei, skulle vi (i etterpåklok-skapens lys) ha lagt mer vekt på å diskutere **hvordan** disse laga skulle fungere, og avgjøre hvem som har livets rett ut i fra det. Enkelte

forts. s. 19

FOLKEKRIG

ER DET HØL I HAUE Å DISKUTERE KRIG NÅ?

Et innlegg i siste TF mente i hvert fall det var et drøyt stykke å arrangere en sentral diskusjon om krigsspørsmål nå, og antyda litt av hvert overfor ledelsen. Har inntrykk av at sånne oppfatninger er ganske utbredt i partiet.

Jeg syns det er helt på sin plass med en sånn diskusjon nå. Innlegget i TF er i seg sjøl et bevis på det. Til spørsmålet om krig: Vurderer vi krigsfaren som mindre i dag enn for noen år siden? Betyr Gorbatsjov at vi kan forandre politikk? Har vi tatt standpunkt til utviklinga i Sovjet nå? I USA, med Iran-gate? Skal vi skyve vekk forberedelsene

mht hva vi må gjøre i tilfelle Norge blir angrepet? Skal ikke militærpolitikken være en sentral del av RVs politikk? Og: Er det ikke hele organisasjonen sitt ansvar å ta stilling til alt dette, ikke bare noen få som ser det som sitt spesialområde?!

Hvis vi har klare svar på de førstespørsmåla, og kan svare nei på de to siste, da kan vi nedprioritere diskusjonen om krigsforberedelsene. Ellers bør vi ta den svært alvorlig. Uenighetene i miljøspørsmål er neppe så store som her.

Til spørsmålet om illegalitet og sikkerhet: Bare det å ha revolusjon som mål, er ei krigserklæring i seg sjøl. Når borgerskapet i dag lar oss være så noenlunde i fred, er det fordi de ikke anser oss for særlig farlige. Hvis vi nå gjør framgang, vil vi også få merke motstand i høyere grad. Da vil det igjen bli aktuelt å diskutere sikkerheta og illegalitet. Derfor må denne diskusjonen gå hele tida. Vi må holde organisasjonen på høyde med det som kommer til å skje framover.

Jeg tror også det er feil å se på lavt graderte som "sovere". Det går utmerket godt an å utvikle seg politisk, jobbe med både interne og eksterne saker, bidra til å utvikle politikk. Men dette er et spørsmål om hvordan vi ser på saken. Ser vi alt dette med sikkerhet, illegalitet og gradering som uaktuelt i dag, så skjærer vi vekk en del av det som kunne være med på å styrke partiet, både på kort og lang sikt.

(Jeg har mange ideer på hvordan dette kan gjøres, men det vil føre for langt å komme inn på det her.)

Sjøl sagt er alt dette et spørsmål om prioritering. Om folk, om slitasje, om å overleve som bevegelse.(?) Men all verdens prioritering hjelper ikke, hvis vi ikke klarer å frigjøre den energien som bor i folk. Det hjelper heller ikke hvis vi glemmer prinsipp-programmet, analysene, forståelsen, helheten. Uten at vi makter å mobilisere alle de ressursene vi har, og uten en klar politikk på illegalitet og krig, kommer vi helt sikkert til å bukke under. Om ikke før, så i hvert fall om Norge skulle bli okkupert.

Nivået i dag begynner kanskje å bli så lavt at det er på høy tid med en skikkelig diskusjon om disse spørsmåla. Jeg er f.eks. spent på hva RV kommer til å si om forsvarspolitikken framover mot valget.

Martin

□□□□

FOLKEKRIGSSTRATEGI – EN VIKTIG DISKUSJON

"Hvorfor i all verden skal vi ha en obligatorisk parti-diskusjon om folkekrig?" – spør Inge N i mars/april-nummeret av TF.

Og antyder sjøl et svar:

Fordi en "lobby" innafor parti-byråkratiet med manglende forståelse for det som skjer utafor Göteborgg. har fått SK til å vedta "en av de mest rituelle av alle diskusjoner vi har brukt tid på."

Mon tro om det ikke fins en enklere og mer fornuftig forklaring. Partiets obligatoriske diskusjoner

prioriteres naturlig nok til våre aller viktigste diskusjoner. I den fireårige landsmøteperioden vi nå er inne i har det vært et viktig mål å utvikle og klargjøre partiets strategi innafor ulike felter. At SK innafor de samme fire årene – i tillegg til alle de møtene som behandler ulike sider av vår strategi i fredstid – også setter av et møte/en diskusjon til vår strategi i tilfelle krig, det behøver man verken være partibyråkrat eller medlem av noen lobby for å finne

rimelig.

Hva så med anklagen om rituell diskusjon?

Denne bunner jo ikke i at det framlagte materialet er "gammelt nytt". Tvert imot uttaler I.N. at han ut fra dette "delvis kan være enig i at partiets linjer på spørsmålet kan trenge til rehabilitering".

Men om nå krigsfaren ikke lenger er en reell trussel - i motsetning til trusselen om miljø-katastrofe - det ville vel rettferdiggjøre betegnelsen rituell, ville det ikke?

Jeg stiller dette siste i spørsmåls form, fordi jeg har ikke

noe ønske om å dytte på I.N. standpunkter han kanskje slett ikke har. Men skulle dette være det underliggende premisset for at diskusjon om folkekrigsstrategi må bli rituell - og sjøl har jeg vanskelig for å finne andre - så bør vi heller få en egen og åpen diskusjon om dette.

Håper I.N ikke tar dette siste som en avsporing av debatten, men som en oppfordring til å klargjøre og skjerpe tandpunktene til den viktige debatten om folkekrigsstrategi vi nå får i høst.

Morten

Kina

STØTT KAMPEN FOR DEMOKRATISKE RETTIGHETER I KINA -

BRYT MED KKP!

Ei landsomfattande rørsle for demokrati har i vinter vokst fram i Kina. Studentane som har gått i spissen for denne har blitt undertrykt, og partimedlemmer som har uttalt støtte til studentane er blitt ekskludert. Leiaren for KKP, Hu Yaobang er nå avsatt som parti-leiar fordi han lot studentrørsla "gå for langt".

Ei rørsle for liknande krav kor som helst elles i verda ville straks ha fått AKP si heilhjarta støtte. Vi kan berre tenke på Solidaritet i Polen der AKP si linje var heilt klar, og der partiet gikk i spissen for støttearbeidet i Norge. I dag snakkar KKP-leiinga om frykt for "polske tilstandar" om rørsla for demokrati får gå for langt. KKP støtta aldri Solidaritet, og idag ser vi kvifor: KKP-leiarane er livredde for ei kvar

sjølstendig organisering av folket, anten det er studentar eller fagforeiningar.

Tilnærminga til Jaruzelski og andre fascistleiarar i Aust-Europa er ikkje tilfeldig.

For oss som lenge har sett på Kina som eit førebilete, er det hardt å innsjå dette. Men det går ikkje lenger å sitte på gjerdet. Klassekampen og AKP må ta eit klart standpunkt og seie frå kva for side vi står på i denne kampen. Finn S. skal ha ros for gode artiklar og klare standpunkt, men ei markering på leiarplass lar fortsatt vente på seg. Og ikkje minst: Så-

vidt eg veit har AKP fortsatt formelt partisamband med KKP, sjølv om forholdet har vore noko kjølig ei tid.

Innafor AKP har det og vore strid om demokratiet under sosialismen. Siste landsmøte slo fast at vi går inn for frie fagforeiningar, streikerett, ytringsfridom og fleirpartisystem. Ut i frå dette skulle dei kinesiske studentane vere våre næraste allierte. AKP må derfor gi dei full støtte og markere dette med å bryte partisambandet med det partiet som nå undertrykker kampen for demokrati i Kina.

Svein

KOMMENTAR

Svein sendte i vinter inn dette innlegget til Klassekampen. Det ble bestemt at det skulle oversendes TF men kom ikke dit før i mai, desverre. Innlegget ble oversendt TF, fordi vi mener at en debatt omkring våre partiforbindelser med KKP må avklares internt. Partiplanen fram til landsmøtet legger ikke opp til å vedta noen endelig linje om Kinas utvikling etter Mao. Det innebærer også at partiet ønsker å opprettholde partiforbindelsene videre, hvis ikke drastiske ting skulle skje som gjør at partiet må ta standpunkt raskt.

Dette innebærer ikke at det ikke skal være stoff, og debatt, om utviklinga i Kina i KK. Som Svein påpeker, har det da vært både informasjon og vurderinger om studentdemonstrasjonene i avisa. Det er ulike vurderinger både av disse hendelsene og av andre sider ved

utviklinga i Kina, også i SK. Det er behov for en intern diskusjon om utviklinga i Kina også, sjøl om målsettinga for landsmøteperioden ikke er så ambisiøs som å ha så grundige diskusjoner at det er forsvarlig å foreta en evt. revurdering av hva som er hovedsida ved Kina på det kommende landsmøtet

Svein, og andre kamerater, kan sjølsagt argumentere for at vi veit nok til å forandre vårt helhetssyn på Kina. TF vil ta imot slike innlegg og gi dem plass etter vanlige prioriteringsregler.

SK har også et ansvar for å drive Kina-diskusjonen videre. PU har hatt en forberedende diskusjon, med siktemålet å komme med et initiativ overfor resten av partiet. Vi håper det blir rom til å få ut dette til høsten.

Red.

NEDLEGGINGA AV KK-REDAKSJONEN I BERGEN - ET INNLEGG ...

Vi er en boligavdeling i Bergen som er helt uenig i nedlegging av lokalredaksjonen til Klassekampen her i byen. Vi reagerer også på at dette ikke er blitt gjort kjent for oss før lenge etter at det er skjedd.

AKP setter nå igang en kampanje for å redde Klassekampen. Nedlegging av Bergensredaksjonen gir et dårligere utgangspunkt for både salg og abonnentverving.

Hvilken politisk vurdering ligger

til grunn fra Klassekampen og AKP sentralt?

Vi tror dette vil bli et tapsbringende sparetiltak for Klassekampen. For det er ikke bare dekningen her i Bergen som blir dårligere - også distriktene rundt vil bli rammet. (Det er billigere å reise fra Bergen til f.eks. Stavanger eller Sogn enn fra Oslo).

Dette var et dårlig startskudd for KK-kampanjen her vest!

Vi krever raskt svar!

Boligavdelig i Bergen

OG ET SVAR ...

Klassekampen har mottatt to innlegg som kritiserer vår "nedlegging av Klassekampen-redaksjonen i Bergen." Et fra "Jens", som spesielt mener at avgjørelsesprosessen var uholdbar, og et fra "boligavdeling, Bergen", som mener avgjørelsen vil vise seg som et tapsbringende sparetiltak for avisene.

Først noen ord om avgjørelsesprosessen. Her har Jens helt rett i at dette ble vurdert som en intern KK-sak, dvs. som en vurdering av stillingene innfor rammen av sentralredaksjonen. Bakgrunnen for dette er denne:

"Bergens-redaksjonen" var for endel år siden en korrespondent-

redaksjon på frivillig basis, bl.a. med Leiv O. og Bj. engasjert som sekretær for AKP/RV i Hordaland, og vi ble spurt om vi kunne tenke oss å finansiere **ei deltidsstilling**. Som vi takket ja til. Fra da av fikk B lønn og to oppdragsgivere, men politisk-organisatorisk var han først og fremst Bergens-distriktets mann. Altså en deltidsjournalist som gikk "for egen maskin" i samarbeide med partiledelsen i distriktet, ikke en journalist som vi brukte fritt.

Sommeren 1985 ble vi gjort kjent med at det økonomiske opplegget fra Bergens-distriktets side holdt på å rakne. B gjorde det samtidig klart at han **ikke** kunne fortsette/overleve med en del-

tidsstilling for KK. Høsten 1985 ble det gjort klart at ordninga med delt finansiering var slutt. KK overtok det fulle økonomiske ansvaret for Bergens-journalisten.

Med det var den gamle "Bergens-redaksjonen" som fellesprosjekt mellom KK og RV/AKP i Hordaland nedlagt. Høsten 1985 ble det i samband med KKs 1986-budsjett drøftet om det lot seg gjøre for oss å finne noen plass til en utvidet stilling for journalisten i Bergen. Med hensyn til den fast ansatte staben var svaret nei. Løsninga for 1986 ble en åremålsstilling finansiert via utvidelsen av avisas støttering.

Journalistisk og politisk betød dette at journalisten i Bergen var underlagt sentralredaksjonen i Oslo, med alle vanlige utgifter (lønn, reiser, telefon) dekket av oss.

Høsten 1986 ble det klart at KKs økonomiske situasjon ville forverres i 1987. Etter at alle inn-tekstskilder (også støttering) var tatt i betraktning, ble konklusjonen at innskrenkninger i forhold til utgiftsnivået i 1986 var nødvendig. En av beslutningene var at stillingen som nyhetsjournalist på Vestlandet verken kunne innarbeides i det ordinære stillingsbudsjettet eller forlenges som åremålsstilling.

Jeg er helt enig i at Hordaland AKP burde vært informert om problemstillinga og gitt anledning til å gi sine kommentarer. Vi beklager at dette ikke ble gjort, ettersom beslutninga journalistisk sett rammet distriktet. Men beslutninga om å innskrenke kunne bare tas av

avisas ansvarlige organer. Og prioriteringa av **avisas** redaksjonelle midler er mitt ansvar som ansvarlig redaktør.

Hordaland AKP ekskluderte seg sjøl fra retten til å være med på å **ta avgjørelsen** da distriktpartiet la ned sitt eget økonomiske delansvar for ei sånn stilling. Sjøl om jeg beklager den dårlige informasjonen, så endrer ikke det mitt syn på at alle beslutninger faktisk måtte tas nettopp der de ble tatt.

Boligavdelingas argument om at kapping av Bergens-stillinga er tapsbringende er sjølsagt en annen skål. Journalistisk betyr avgjørelsen at endel saker på Vestlandet må dekkes dårligere. Dette er beklagelig, men etter min mening nødvendig. Klassekampen har p.t. tre - 3 - all round nyhetsjournalister i full stilling, resten av staben er spesialisert på ulike områder. Det er et absolutt minimum.

Mht personer er det ellers sånn at Dag B. seinhøstes gjorde det klart at han uansett ønsket å flytte fra Bergen. Han søkte en ledig stilling som vikar (all round nyhetsjournalist), og ble innstilt som nr.1.

Klassekampens redaksjonsklubb har behandlet og vært enig i den prioriteringa av stillinger/ressurser som jeg har skissert her.

Med vennlig hilsen

Klassekampen

Sigurd /

HVITVIN

Klassekampen bød på hvitvin under feiringa av 10-års jubileet. "AKP(m-l) sine arrangementer skal være rusfrie" heter det i (forslaget til) arbeidsprogrammet.

Nå skal ikke dette handle om hvitvin. Jeg er mer opptatt av hva vi skal med programmer som blir så lite respektert. Jeg har lyst til at vi skal ha et arbeidsprogram som

diskuteres rundt om i partiet. Ofte bra diskusjoner. Arbeidsprogrammets levende liv avsluttes på en landskonferanse. Jeg antar at det er ganske bortkasta å redigere, trykke og spre det ferdige programmet. Når det er vedtatt, er ingen interessert i det lenger. Journalister og partiskribenter i Klassekampen sier ikke klart fra når de angriper programmet. Hvorfor? Er programmet så omfattende at sjøl ikke dere har oversikt? Det er i alle fall uheldig at lesere oppfatter personlige ytringer som partiets linje.

Derfor har jeg vondt av dere som bruker mye krefter på å lage kapitler om målsak, kriminalpolitikk og rusgifter. Jeg tror ikke dere er tjent med at partiet har noe program på hjertesakene deres. Bruk heller energien til å overbevise partiledelsen på alle plan. Det er veien å gå for å få Klassekampen til å servere brus på neste tilstelning.

Jeg går inn for at SK vedtar lengde og målgruppe for arbeidsprogrammet før neste programkomite begynner sitt arbeid.

Gunnar.

"KLASSEANALYSE" -HEFTET

ER ENDELIG KOMMET!!!

BESTILLES HOS KS STUDIETJENESTER

Sikkerhet (mm)

SIKKERHETSPOLITISK OG BORGERLIG FEMINISTISK AVVIK

I OSLOPARTIETS LEDELSE

Avdelinga vår har reagert på intervjuet med den nye forkvinnen i Oslopartiet i Klassekampen 19/2-87.

Vi er imot at formann/forkvinne i Oslopartiet gjøres offentlig kjent. Den tidligere praksisen med hemmelig formann, men med offentlig talsmann/talskvinne mener vi er bedre egnet til å holde organisasjonsapparatet skjult.

Videre navngir hun et spesielt lagsområde i Oslo hvor hun nevner at laget bl.a. har et stort omland, og samtidig angir hun hvor mange som har meldt seg på studiesirkel i strøket.

Avdelinga vår har i lengre tid sett med stor skepsis på den dårlige sikkerhetspolitiske linjen som er i ferd med å utvikle seg i partiet. Denne utviklinga har vi kritisert ved flere anledninger, og vi mener at partiledelsen har et særlig ansvar for denne utviklinga. Intervjuet med forkvinnen i Oslopartiet bekrefter dette.

Avdelinga vår har også reagert på den forherligelse av bøllekurskvinnen som er kommet til uttrykk i partiets organer i den senere tid. Osloforkvinnen sier at: "...dessuten skal vi starte opp flere bøllekurs med uttalt målsetning om å få de opplærte bøllene inn i partiet!" Ettersom disse kursene fremdeles benevnes som bøllekurs etter at det har vært kritisert at ordet "bølle" gir uheldige assosiasjoner, må vi regne med at partiledelsen og avisa syns at ordet er godt og dekkende. Vi for vår del er imot at partiet fylles med bøller -

uansett hvilket kjønn, rase e.l. de måtte tilhøre.

Forkvinnen legger også fram en ny plan for debattpraksisen på distriktsstyremøtene: "...gi gutta begrensa taletid, men la jentene få snakke seg ferdig." Det hender at en møteleder må ta visse tiltak for å sikre at folk som er mer usikre på seg selv, nye medlemmer o.a. kommer til ordet for å skape en trygg atmosfære for derigjennom å sikre demokratiet. Den møtepraksisen som blir foreslått i intervjuet er udemokratisk, diskriminerende og splittende.

Prinsippielt skiller den seg ikke fra den generaliserende måten å bedømme mennesker på, og forfordele goder på, som kjennetegner rasistene.

En sånn praksis er en skam for et kommunistisk parti.

.....
("Sikkerhetspolitikk og borgelig-feministisk avvik i Oslo-partiets ledelse")

ELLER EN POLITIKK SOM BRINGER PARTIET VEKK FRA AVVIKENES TIDSALDER ?

Arbeidsutvalget i Oslo DS har behandla kritikken deres av intervjuet med Bente M , og påstanden om borgerlig-feministisk avvik. Jeg er bedt om å svare, og av mannfolka i DS er jeg bedt om å lage svaret "på vegne av gutta i Oslo DS". Ingen har lest dette svaret, så rent konkret er det mitt.

ER HOVEDSIDA SVART ?

Det er fint gjort av dere å sende kritikk, og at dere uttrykker dere klart. Når dere reagerer spontant, når det "vrenger seg i magen" (gjør det det ?) over at Distriktsledelsen gjør og mener saker som er stikk i strid med alt dere har lært og mener, er det bra at dere holder en prinsipiell tone. Jeg vil allikevel prøve å være konkret.

Hva har DS gjort ? Vi har prioritert kvinner i ledelsen, vi har skapt en slags enhet om at kvinnfolka i DS skal ha makta i DS. Den enheten har kommet gradvis, og det er langt igjen til "maktovertakelsen".

Er dere enige i denne målsettinga ?

Bente forklarer godt i intervjuet i KK 19. februar hvorfor det er bra med kvinner i ledelsen: at partiet blir et bedre parti, mer kollektivt, mer resultatorientert, en Distriktsledelse i bedre kontakt med partilaga.

Igjens mener dere dette er viktige målsettinger for Oslo-partiet idag, og hvordan synes dere DS har lykkes på disse områdene til nå ?

Bente røper metoden som er brukt: egne møter for de kvinnelige DS-medlemmene - jentefraksjon ! en metode DS uten motforestillinger anbefaler partilaga !

Jentefraksjonen har bl.a. resul-

tert i at et faderlig forslag fra mannfolka i DS om at jentene skulle ta makta ved å 'få' de viktigste posisjonene ble nedstemt. Kvinnfolka mente istedet at jenteflertall i DSAU og i den daglige ledelsen måtte være det første skrittet til å ta makta, til å endre DS. Kvinnfolka vant, og det hjalp. Stilen er endra, men selvsagt ikke totalt, selvsagt ikke til enhver tid, og selvsagt ikke i ethvert spørsmål. Hadde dette svaret vært skrevet av et kvinnelig DS-medlem, ville det stått nye og bittert om hva det har kosta og hva det koster. Det ville stått om tilbakeslag og svimmelhet.

Det er fortsatt kamp om stilen, spesielt når det er kamp om politikken. Kvinneopprøret i DS er i starten, ingen vet hvordan det går, men både mannfolka og kvinnfolka gjør positive erfaringer i ett sett.

HERSKERTEKNIKKER

Et annet resultat av jentefraksjonen er at DS har diskutert herskertechnikker konkret. Vi diskuterte det med utgangspunkt i motsigelsen mann/kvinne, men like klart ligger herskertechnikkene i dagen i motsigelsene nyrekrutert/erfarent medlem, intellektuell/arbedier, partileder/"menig" medlem.

Det er ikke nok med diskusjoner

for at kvinnfolk skal få og ta makt, det må organisatoriske tiltak til. I DS er det lenge diskutert en rekke intensjoner, men nå har vi også tre vedtak:

A) På enhver taleliste skal de tre første være kvinnfolk. Hensikten er å lage bedre diskusjoner og bedre vedtak ved at DS umiddelbart vinkler diskusjonen på kvinners erfaringer.

B) Møteledelsen er alltid kvinner. Hensikten er at kvinnfolka i DS stiller først i køen for å få erfaring som Disktiktledere også på dette feltet.

C) Taletida er begrensa for mannfolk, men ikke for kvinnfolk. I Oslo DS er det nødvendig.

Ingen i DS mener at alle mannfolka er intetsigende skravlebøtter, at kvinnfolka klarer å begrense seg selv, eller at dette er eviggyldige prinsipper for organisering av kommunistiske partier. Men, det var disse tre tiltakene vi bestemte oss å prøve for å motarbeide hersketeknikkene og bedre diskusjonen og stilen i DS.

ERFARINGENE TIL NÅ

Sålangt har vi gode erfaringer. DS-medlemmene trives i DS, mannfolka også. Mulighetene for et mer politisk enhetlig DS er større enn på alle år, gjennom at hele DS diskuterer kollektivt og ikke slår hverandre i hodet med prinsippielle forslag som matter oss ut og ikke bringer noe eller noen videre.

Det er ikke sånn at de politiske uenighetene ikke er representert i DS, men vi tror at vi har funnet noen hjelpemidler for at de blir diskutert, og at vi får en bra vinkel på diskusjonene.

Vedtakene om 'forretningsorden' er gjort i en kameratslig atmosfære, og med mine erfaringer i DS, skjønner jeg ikke at dere mener vi er så usmidige og svartsynte at vi tenker likt med rasister.

Men nå har jeg fått breie meg i TF-spaltene for å svare på det konsise innlegget deres. Dere har sikkert flere argumenter på lager.

ØNSKER Å DISKUTERE SIKKERHET I NESTE OMGANG !

Jeg har altså ikke svart på de sikkerhetspolitiske påpekningene deres. Får jeg bare si: Jeg tror ikke det ene og alene dreier seg om utglidning, men også om uenigheter. DS har valgt å gjøre som vi gjør, men vi ønsker selvsagt en debatt om vi har valgt rett !

Jeg tror 'Bøllekursene' kommer til å beholde navnet inntil noen 'klekker ut' noe bedre. Ingen har tatt imot den hansken enda, men jeg er ihvertfall ikke uenig med dere, og takker for ansvarligheten deres.

Kameratslig hilsen

JENS H

(Offentlig medlem av Oslo DS.)

SIKKERHETSPOLITIKK

Augustnummeret av TF har en artikkel om sikkerhetspolitikk signert av Osvald som er skrevet på oppdrag av SKAU på bakgrunn av en diskusjon i politisk utvalg.

Den sikkerhetspolitiske linja som kommer til uttrykk i artikkelen har klare ervisjonistiske avvik.

Generelt sett uttrykker artikkelen en grov undervurdering av den politiske forfølgelsen av kommunister og progressive som vi ur fra tilgjengelige eksempler og fakta kan vente oss under okkupasjon og fascisme. Artikkelen argumenterer faktisk for at en svekket sikkerhetspolitisk beredskap skal gjøre partiet bedre i stand til å møte okkupasjon og fascistisk styre. Og den legger opp til ei linje med overdreven vekt på å nå kortsiktige politiske mål på bekostning av partiets strategiske oppgaver.

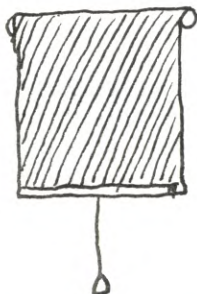
Artikkelen antyder at halvparten av medlemmene skal være offentlig kjent og gir uttrykk for noen merkelige illusjoner om at offentlige kjente medlemmer skal kunne fungere normalt blant folk på landsbygda under en okkupasjon. Artikkelen tar ikke opp den svartelisting som

foregår fra arbeidsgivers side under dagens forhold. Heller ikke tar den opp den fascistiske terror fra diverse grupper som en må regne med vil øke under skjerpet klassekamp også under et borgerlig demokratisk styre.

Partiet har etter vår mening allerede i dag sklidd ut i en alt for høy grad av legalisme og har klare sikkerhetspolitiske avvik. Dette mener vi ledende organer har et særlig ansvar for. Med dette sikkerhetspolitiske utspillet fra SKs side, vil dette avviket bli legitimert og forsterket. Det er etter vår mening skremmende at dette sikkerhetspolitiske utspillet kan komme fra SK.

Partiet har i dag som kjent store problemer, men disse løses ikke ved å oppgi det som tross alt er igjen av en kommunistisk sikkerhetspolitikk.

Uttalelsen er enstemmig vedtatt i avdelinga. Oslo-avd.

BESTILLINGSLISTE FOR BØKER OG HEFTER FRA AKP(ml), RU, NKS OG RV.

Bruk denne lista når du bestiller. Du får en ny og ajourført bestillingsliste sammen med varene du bestiller.

Leverings- og betalingsbetingelser:

Vi sender bare pr. postoppkrav. Vi gir 15% rabatt på de oppgitte prisene, men du må i tillegg betale porto, samt et ekspedisjonsgebyr på kr 8,- pr sending. Vanligvis vil rabatten dekke porto/eksp.omk. på sendinger over kr 200,-. Det lønner seg å samle opp, eller at flere bestiller i lag.

Bestilling fra:

Navn:	Tlf:
Adresse:	
Postnr.:	Poststed.:

Send bestillingslista til

Studietjenester
Gøteborggt 8
0566 Oslo 5

tlf 02-384356
eller 384250

Abonner på bøker og hefter fra AKP.

Mange er interessert i å få tilsendt alt AKP gir ut. Det kan være partilag som vet at de alltid vil ha noen få eks, eller det kan være enkeltpersoner som ønsker å følge med i hva som kommer ut.

Hva er "alt"? Vi gjør en viss vurdering av hva som har "almen" interesse. Når det gjelder hefter og bøker til mer enn kr. 30 vil du alltid få et varsel på forhånd, slik at du evt. kan avbestille.

Kort sagt er opplegget slik:

1. Du kan abonnere på ett eller flere eksemplar av hvert hefte/bok. Første eksemplar får du tilsendt til vanlig pris, abonnerer du på mer enn ett får du 20% rabatt på de følgende eks. Studietjenester betaler portoen.
2. Betaling skjer etterskuddsvis innen 1 mnd.
3. Abonnenter får i tillegg kjøpe i oppkrav til 20% rabatt istedetfor de vanlige 15%.

☐

Ja, jeg vil abonnere på

☐

eks av "alt" AKP gir ut!!

Boktittel	Forfatter	Bst.nr	Pris	Antall
Årets nye hefter/bøker:				
St.bok mil.pol IIG	AKP, Stud.utv.	ST-0097	70,00	_____
Studielederveil. IIG	Kommer i juni.	ca. Pris	20,00	_____
Klasseanalyse	AKP, fagl.ut	AK-8706	25,00	_____
Kvinner i kvinneyrker	AKP	AK-8702	15,00	_____
Jenter og utdanning	AKP	AK-8703	15,00	_____
Lesbisk kamp	AKP	AK-8704	15,00	_____
Mannsrollen	AKP	AK-8701	15,00	_____
Privatisering	AKP, Fagl.utv.	AK-8705	25,00	_____
Bli med i AKP,gr.sirk	AKP, Stud.utv	ST-0100	100,00	_____
RV-løpeseddel fugl	10x fugl	RV-8701	2,40	_____
RV-løpeseddel tekst	10x tekst	RV-8702	2,40	_____
RV-program	RV	RV-8703	20,00	_____
Hvorfor jeg ikke er kannibal	Tron Ø	**juni ca.	15,00	_____
Myter om AKP	AKP verveutv	**juni ca.	15,00	_____
RV-hefte distriktspol	RV	**juli ca.	20,00	_____
skoleringshefte valg 87	RV	**juli ca.	15,00	_____
Norsk imperialism	L., P.M.	**juni ca.	20,00	_____
Nytt arbeidsprogram AKP	AKP	**juli ca.	20,00	_____
St.bok Imperialisme IIA	AKP, Stud.utv.	**okt. ca.	100,00	_____
Fri-uavh-fagbv. Fagl.bull	Kommer i høst	ca. Pris	30,00	_____
Kvinnebønder. Debattheft	Kommer i høst	ca. Pris	25,00	_____

Partiskolen m.m.:

St.bok i marx. filos. IA	AKP, Stud.utv.	ST-0011	80,00	_____
Studiel.veiledning IA	AKP, Stud.utv.	AK-8608	20,00	_____
St.bok i pol.øk. IB	AKP, Stud.utv.	ST-0089	90,00	_____
Studiel.veiledning IB	AKP, Stud.utv.	AK-8609	20,00	_____
Lagsstyrekurs	AKP, Stud.utv.	AK-0005	25,00	_____
Lagsstyrekurs, lederveil.	AKP, Stud.utv.	AK-0008	10,00	_____
Om eiend.rett. t. kunnsk.	M., S	ST-0046	20,00	_____

Bli kjent med AKP:

AKP og d. hist.matr.	M., Jørn	ST-0038	20,00	_____
Arbidsprogram f. AKP(ml)	AKP	AK-0020	10,00	_____
Forslag: Nytt Arbeidsprog	AKP	AK-8602	20,00	_____
Kva vil AKP(ml)?	AKP, Stud.utv.	AK-0006	25,00	_____
Marxistisk Studiebok. T.1	AKP, Stud.utv.	OK-3835	60,00	_____
Marxistisk Studiebok. T.2	AKP, Stud.utv.	OK-3843	60,00	_____
På den himmelske freds pl	S., Pål	AK-0015	110,00	_____
Prinsipp-prog. m.m.(AKP)	AKP	OK-4025	40,00	_____

Kvinnepolitikk:

37,5 t-uke på v. mot 6-td	AKP	AK-8603	15,00	_____
AKP og kvinnekampen	AKP	ST-0054	15,00	_____
Den progressive mannen,..	F., K	AK-8601	15,00	_____
Innledning kvinnekconf.	F., K.	AK-8606	15,00	_____
Kvinnekamp... morgendagen	E., K. red	*OK-4351	125,00	_____
Vi er halvparten	J., Siri	ST-0070	15,00	_____
Vi vil forsvare oss sjøl.	AKP	AK-8605	20,00	_____

Boktittel	Forfatter	Bst.nr	Pris	Antall
Faglig politikk:				
Arbeidsløses buss 84	J , R	AK-0022	0,00	
De arbeidsl. og fagrørsla	B d, L	AK-8604	40,00	
Fagf. arb. i stat og komm.	AKP, tagligutv.	AK-0011	10,00	
Slutt Rekkene, Fagl.stud.	AKP, Fagl.utv.	OK-3878	55,00	
Styrerepresentanten	B , L	AK-0021	50,00	
Internasjonal politikk:				
BRUDD. Utveier for 3.vrd.	F , E (red.)	*OK-4300	158,00	
BRUDD. Studieveiledning	Ny Verden	*NV-8601	5,00	
Søkelys på Fillipinene	AKP	ST-0062	15,00	
Forsvars/militærpolitikk:				
AKPs militærpol. program	AKP	AK-0001	25,00	
Alternativ forsvarsmodell	AKP, forsv.p.ut	AK-0002	15,00	
Den sivile beredskapen	AKP, forsv.p.ut	AK-0003	25,00	
Et sterkt, uavh. forsvar	C n, P.G	OK-2812	30,00	
Geriljakrigføring i Norge	G n, P.G	OK-2928	30,00	
Krig i Norge	G n, P.G	OK-3673	30,00	
Slik er sovjets hær	AKP	OK-9884	25,00	
Trilogi: Stille mob. m.fl	S e, Ottar	AK-0014	45,00	
Unngå å irritere fienden	B d, L	OK-2502	45,00	
Diverse:				
Den store Polemikken	KKP, SUKP	AK-0016	45,00	
Fra Stalins sovjet	F n, Egil	OK-3355	70,00	
Grisen før jul	Ø , Tron	OK-4203	98,00	
Jugoslavia, forsøk på sos	L d, P.M.	OK-4211	112,00	
Kriser i kapitalismen	S z, C. E.	AK-0019	15,00	
Om å lese kapitalen	AKP, Stud.utv.	OK-3738	35,00	
Søkelys...and.barneh.mod.	AKP,Sandefj.	AK-8607	10,00	
Skoleprog. for AKP, forsl	B n m.fl.	AK-0004	10,00	
Svar på tiltale	S i, Pål	OK-3169	30,00	
Tyssedal	AKP, Tyssedal	AK-0009	10,00	
Utteier for 3.verden	AKP, Stud.utv.	ST-0003	35,00	
Vi vil leve hver dag	AKP, Kvinneutv.	AK-0010	10,00	
Rød Ungdom-materiell:				
En innføring i Marxisme	RU	RU-0001	25,00	
En innføring.. studieveil	RU	RU-0013	5,00	
Et ledd i en global strat	RU	RU-0002	10,00	
Jenter - ta makta	RU	RU-0003	2,00	
Marx. pol.øk.(kort innf.)	RU	RU-0004	20,00	
Organisasjonshåndb.f.RU	RU	RU-0005	35,00	
Rød Ungdom om skolepenger	RU	RU-0007	5,00	
Rød Ungdoms hist. 1963-83	RU	RU-0008	20,00	
Rød ungdoms skoleprogram	RU	RU-0006	15,00	
Sos. fra utopi t. vit.sk.	RU, utdrag	RU-0009	5,00	
Sos,- Utopi ell. Vitensk?	RU	RU-0010	20,00	
Sosialismen, Muligh.samf.	RU	RU-8601	15,00	

Boktittel	Forfatter	Bst.nr	Pris	Antall
Zimbabwe vei til frigj.	RU	RU-0011	10,00	
50? om krig og fred	RU	RU-0012	5,00	
Norges Komm. Stud.forb.-materiell:				
Innst. om høy. utd. fra H	E , M.	NK-0001	5,00	
Utdanningsprogr. fra NKS	NKS	NK-0002	10,00	
Rød valgallianse-matr.:				
DNA og DNAs velgergar.	C id	RV-0002	10,00	
Forslag RV-program 87-89	RV	RV-8601	15,00	
Helse- og sosialpol.	St , O.	RV-0003	10,00	
Hvorfor sosialisme?	F n, K	RV-0001	10,00	
Kommentar statsbudsj. 87	RV	RV-8602	12,50	
Skoleringshefte valg-85	RV	RV-0005	15,00	
Willoch-regj.s langt.prog	Sc z, M sl	RV-0004	10,00	
Klassikere:				
Ludwig Feuerbach og...	Engels, Friedr.	OK-2308	30,00	
Sosialismens utvikling..	Engels, Friedr.	OK-3576	30,00	
Lenin:Utv. verk, 12 bind	Lenin, Vladimir	OK-2642	350,00	
Lenin:Utv. verk, bind 1	Lenin, Vladimir	OK-1840	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 2	Lenin, Vladimir	OK-1239	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 3	Lenin, Vladimir	OK-9515	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 4	Lenin, Vladimir	OK-2111	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 5	Lenin, Vladimir	OK-1654	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 6	Lenin, Vladimir	OK-1247	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 7	Lenin, Vladimir	OK-1832	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 8	Lenin, Vladimir	OK-1549	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 9	Lenin, Vladimir	OK-9779	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 10	Lenin, Vladimir	OK-2103	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 11	Lenin, Vladimir	OK-1204	35,00	
Lenin:Utv. verk, bind 12	Lenin, Vladimir	OK-9914	35,00	
Marx-Engels marxisme	Lenin, Vladimir	OK-1689	40,00	
Militærskrifter i utvalg	Mao Zedong	OK-1301	50,00	
Mao: Skrifter i utvalg	Mao Zedong	OK-0526	32,50	
Mao: Verker, alle 5 bind	Mao Zedong	AK-0018	180,00	
Mao: Verker, bind 1	Mao Zedong	OK-1360	40,00	
Mao: Verker, bind 2	Mao Zedong	OK-0852	40,00	
Mao: Verker, bind 3	Mao Zedong	OK-2162	40,00	
Mao: Verker, bind 4	Mao Zedong	OK-2452	40,00	
Mao: Verker, bind 5	Mao Zedong	OK-1921	40,00	
Kapitalen bok 1 alle 4 b.	Marx, Karl	OK-3711	420,00	
Kapitalen bok 1, bind 1	Marx, Karl	OK-3606	110,00	
Kapitalen bok 1, bind 2	Marx, Karl	OK-3800	110,00	
Kapitalen bok 1, bind 3	Marx, Karl	OK-3967	110,00	
Kapitalen bok 1, bind 4	Marx, Karl	OK-3975	110,00	
Sprsmål i Leninismen	Stalin, Josef	OK-1182	50,00	
Marx. og det nasj. spm.	Stalin, Josef	OK-1859	30,00	

innhold:

LEDER:

Trå til i valget! - fra SKAU	s. 2
1.mai - av K.E.	s. 4

VERVE-ÅRET:

Vedtak/uttalelser fra vervekonferanse mars 1987	s. 8
Partikulturen og partiets verve-evne - verveutv.	s. 9
Om bøllekursenes plass i AKP(m-l)s verveår - Liv F.	s.11
Noen tanker om AKP og bølgebevegelsen - Mr.	s.14
Frontarbeid og partibygging - Odd	s.17
Vervemateriell.....	s.18
Klassekampens høstkampanje - KK-utvalget	s.20

DEBATT:

Hele partiet med på partiskolekurs - Gunnar	s.21
Noen glimt fra Faglig Konferanse våren -87 - Ulf	s.23
Kommunistene er i mindretall i AKP - Ø A	s.25

Oljeseminaret: Kommentar til artikkel i mars-TF -

Fra Innleder.....s.27

Hvorfor blir bransje- og arbeidsplasslaga nedlagt?

- Ulf F.s.28

Svar til U.A fra medl. Ou	s.29
---------------------------------	------

Folkekrig: Er det høl i haue å diskutere krig nå?

- Martins.29

Folkekrigsstrategi - en viktig diskusjon - Morten	s.30
---	------

Kina: Bryt med KKP! - Svein

s.31

Kommentar til Svein - fra Red.	s.32
-------------------------------------	------

KK: Nedlegginga av KK-red. i Bergen - Boligavd.

s.33

Svar - Sigurd A.	s.33
-----------------------	------

Hvitvin - Gunnar	s.35
------------------------	------

Sikkerhet (m.m.):

Sikkerhetspolitisk og borgerlig feministisk avvik	
i Oslopartiets ledelse - Osloavdeling	s.36

Svar - Jens H.	s.37
---------------------	------

Sikkerhetspolitikk - Osloavd.	s.39
------------------------------------	------

ANNONSER:

"Klasseanalyse"-heftet endelig kommet!!	s.35
---	------

Bestillingsliste for bøker og hefter

fra AKP(m-l), RU, NKS og RV	s.40
-----------------------------------	------

BILAG: Liv [redacted]: Om partikulturen.